Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/399 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 9 март 2016 година

относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)

(кодифициран текст)

(ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 година	L 251	1	16.9.2016 г.
►**M2**	Регламент (ЕС) 2017/458 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година	L 74	1	18.3.2017 г.
►**M3**	Регламент (ЕС) 2017/2225 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2017 година	L 327	1	9.12.2017 г.
►**M4**	Регламент (ЕС) 2019/817 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 година	L 135	27	22.5.2019 г.
►**M5**	Регламент (ЕС) 2021/1134 на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2021 година	L 248	11	13.7.2021 г.
►**M6**	Регламент (ЕС) 2024/1717 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2024 година	L 1717	1	20.6.2024 г.

Поправен със:

►**C1** Поправка, ОВ L 312, 7.12.2018 г., стр. 107 (2017/2225)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/399 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 9 март 2016 година

относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)

(кодифициран текст)

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и принципи

Настоящият регламент предвижда премахването на граничен контрол на лица, които пресичат вътрешните граници между държавите членки на Съюза.

Той установява правила за граничния контрол на лица, които пресичат външните граници на държавите членки на Съюза.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „вътрешни граници“ означава:

   а) общите сухопътни граници, включително реки и езера, на държавите членки;

   б) летищата на държавите членки за вътрешни полети;

   в) морски, речни и езерни пристанища на държавите членки за редовни вътрешни фериботни превози;

2. „външни граници“ означава сухопътните граници на държавите членки, включително границите по реки и езера, морски граници и техните летища, речни пристанища, морски пристанища и езерни пристанища, доколкото те не представляват вътрешни граници;

3. „вътрешен полет“ означава всеки полет, изключително от или към територите на държавите членки без кацане на територията на трета държава;

4. „редовен вътрешен фериботен превоз“ означава всеки фериботен превоз между едни и същи две или повече пристанища, разположени на територията на държавите членки, без спиране в пристанища извън територията на държавите членки, и представлява транспортиране на пътници и превозни средства съгласно публикувано разписание;

5. „лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза“ означава:

▼B

а) граждани на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от ДФЕС и граждани на трети страни, които са членове на семейството на гражданин на Съюза, който упражнява своето право на свободно движение, за които се прилага Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

б) граждани на трети страни и членове на техните семейства, независимо от тяхното гражданство, които съгласно споразумения между Съюза и неговите държави членки, от една страна, и тези трети страни, от друга страна, се ползват с права на свободно движение, които са равни с тези на граждани на Съюза;

6. „гражданин на трета страна“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от ДФЕС и което не попада в обхвата на приложение на точка 5 от настоящия член;

7. „лица, за които има сигнал за отказ за влизане“, означава всеки гражданин на трета страна, който е регистриран в Шенгенската информационна система (ШИС) в съответствие със и за целите, установени в членове 24 и 26 от Регламент (ЕС) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета ([2]);

8. „гранично-пропускателен пункт“ означава всеки пропускателен пункт, който е определен от компетентните органи за преминаване на външните граници;

9. „съвместен гранично-пропускателен пункт“ означава всеки гранично-пропускателен пункт, намиращ се на територията на държава членка или на територията на трета страна, на който граничните служители на държавата членка и граничните служители на третата страна извършват, една след друга, проверки при излизане и влизане в съответствие със своето национално право и съгласно двустранно споразумение;

10. „граничен контрол“ означава дейност, извършвана на границата, в съответствие със и за целите на настоящия регламент в отговор изключително на намерение за преминаване на границата или акта на преминаване на тази граница независимо от какви съображения, и се състои в гранични проверки и наблюдение на границата;

11. „гранични проверки“ означава проверките, извършвани на гранично-пропускателните пунктове, за да гарантират, че лицата, включително превозните им средства и предметите в тяхно владение, могат да получат разрешение за влизане на територията на държавите членки или за излизане;

▼M6

12. „наблюдение на границата“ означава наблюдението на границите между граничните контролно-пропускателни пунктове и наблюдението на граничните контролно-пропускателни пунктове извън определеното работно време, включително превантивни мерки, с цел предотвратяване или откриване на случаи на неразрешено преминаване на границата или на заобикаляне на гранични проверки, принос за повишаване на осведомеността за състоянието, противодействие на трансграничната престъпност и предприемане на мерки срещу лица, които са преминали границата незаконно;

([1]) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

([2]) Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II) (ОВ L 381, 28.12.2006 г., стр. 4).

▼B

13. „проверка на втора линия“ означава последваща проверка, която може да се извърши на специално място, различно от мястото, където се проверяват всички лица (първа линия);

14. „граничен служител“ означава всяко длъжностно лице, назначено в съответствие с националното право на гранично-пропускателен пункт или по границата, или в близост до тази граница, което изпълнява в съответствие с настоящия регламент и националното законодателство задачи, свързани с граничния контрол;

15. „превозвач“ означава всяко физическо или юридическо лице, което професионално се занимава с транспортиране на лица;

16. „разрешение за пребиваване“ означава:

    а) всички разрешения за пребиваване, издадени от държавите членки в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета ([1]), и картите за пребиваване, издадени в съответствие с Директива 2004/38/ЕО;

    б) всички други документи, издадени от една държава членка на граждани на трети страни, с които се разрешава престой на нейна територия и които са съобщени и впоследствие са публикувани в съответствие с член 39, с изключение на:

        i) временните разрешения, издадени в очакване на разглеждането на първа молба за разрешение за пребиваване съгласно буква а) или разглеждането на молба за убежище; и

        ii) визите, издадени от държавите членки в единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета ([2]);

17. „круизен кораб“ означава кораб, който следва определен маршрут в съответствие с предварително определена програма, който включва програма с туристически дейности в различни пристанища и който обикновено не приема пътници и не позволява пътници да слизат от кораба по време на пътуването;

18. „корабоплаване с развлекателна цел“ означава използването на плавателни съдове за развлечение за спортни или туристически цели;

19. „крайбрежен риболов“ означава риболов, извършван с помощта на съдове, които всеки ден или в рамките на 36 часа се завръщат в пристанище, разположено на територията на държава членка, без да спират на пристанище, което е разположено в трета страна;

20. „офшорен работник“ означава всяко лице, което работи на офшорна инсталация, намираща се в териториалните води на държавите членки или в зона, в която държавите членки се ползват с изключителни права на експлоатация на морските ресурси по смисъла на международното морско право, и което се връща редовно по море или въздух на територията на държавите членки;

([1]) Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. за установяване на единен формат на разрешения за пребиваване за граждани на трети страни (ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета от 29 май 1995 г. за определяне на единен формат за визи (ОВ L 164, 14.7.1995 г., стр. 1).

▼B

21. „заплаха за общественото здраве“ означава всяка болест с епидемичен потенциал съгласно определението на международните здравни регламенти на Световната здравна организация и други инфекциозни болести или заразни паразитни болести, ако са предмет на защитни разпоредби, които важат за граждани на държавите членки;

▼M3

22. „система за влизане/излизане“ (СВИ) означава системата, създадена с Регламент (ЕС) 2017/2226 на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

23. „система за самообслужване“ означава автоматизирана система, която извършва всички или някои от граничните проверки, приложими за дадено лице, и която може да се използва за предварително регистриране на данни в СВИ;

24. „електронна врата (e-gate)“ означава инфраструктура, управлявана с електронни средства, където се извършва ефективното преминаване на външна граница или ефективно преминаване на вътрешна граница, на която не са премахнати проверките;

25. „система за автоматизиран граничен контрол“ означава система, която позволява автоматизирано преминаване на границата и която се състои от система за самообслужване и електронна врата;

26. „потвърждаване на автентичността и целостта на данните в чипа“ означава процесът, чрез който посредством използването на удостоверения се проверява дали данните в електронния носител на запаметена информация (чипа) произхождат от издаващия орган и дали не са променяни;

▼M6

27. „мащабна извънредна ситуация в областта на общественото здраве“ означава извънредна ситуация в областта на общественото здраве, призната на равнището на Съюза от Комисията предвид информацията от компетентните национални органи, при която сериозна трансгранична заплаха за здравето би могла да има мащабни последици върху упражняването на правото на свободно движение;

28. „наложително пътуване“ означава пътуване от лице, освободено от прилагането на ограничения за влизане съгласно член 21a, параграф 4 или 5 във връзка с изпълнението на функция или посрещането на нужда от първостепенно значение, предвид всички приложими международни задължения на Съюза и на държавите членки;

29. „неналожително пътуване“ означава пътуване, различно от наложително пътуване;

30. „транспортни възли“ означава летища, морски или речни пристанища, железопътни или автобусни гари и товарни терминали.

([1]) Регламент (ЕС) 2017 /2226 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2017 г. за създаване на Система за влизане/излизане (СВИ) с цел регистриране на данните относно влизането и излизането и данните относно отказа за влизане на граждани на трети страни, преминаващи външните граници на държавите членки, за определяне на условията за достъп до СВИ за целите на правоприлагането и за изменение на Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение и на регламенти (ЕО) № 767/2008 и (ЕС) № 1077/2011 (ОВ L 327, 9.12.2017 г., стр. 20).

▼B

Член 3

Обхват

Настоящият регламент се прилага за всяко лице, което пресича вътрешна или външна граница на държавите членки, без да се засягат:

а) правата на лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза;

б) правата на бежанци и лица, които търсят международна закрила, по-специално по отношение на забраната за връщане.

Член 4

Основни права

При прилагането на настоящия регламент държавите членки изцяло спазват приложимото право на Съюза, включително Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“), съответното международно право, включително Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Женева на 28 юли 1951 г. (наричана по-долу „Женевската конвенция“), задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, по-специално принципа на забрана за връщане (*non-refoulement*), както и основните права. В съответствие с общите принципи на правото на Съюза решенията съгласно настоящия регламент се вземат на индивидуална основа.

ДЯЛ II

ВЪНШНИ ГРАНИЦИ

ГЛАВА I

Преминаване на външни граници и условия за влизане

Член 5

Преминаване на външни граници

1. Външните граници могат да се преминават единствено на гранично-пропускателни пунктове, и то в рамките на определеното работно време. Работното време ясно се обозначава на гранично-пропускателните пунктове, които не са отворени 24 часа в денонощието.

Държавите членки изпращат списъци с гранично-пропускателните си пунктове на Комисията в съответствие с член 39.

2. Чрез дерогация от параграф 1 могат да бъдат допуснати изключения от задължението за преминаване на външни граници единствено на гранично-пропускателни пунктове и в рамките на определеното работно време:

а) за лица или групи лица, когато съществува специална необходимост за извънредно преминаване на външните граници извън гранично-пропускателните пунктове или извън определеното работно време, при условие че притежават разрешенията, изисквани съгласно националното право, и че не съществува конфликт с интересите на обществения ред и вътрешната сигурност на държавите членки. Държавите членки могат да включват конкретни договорености в двустранни споразумения. Общите изключения, предвидени в националното право и в двустранните споразумения, се съобщават на Комисията съгласно член 39;

▼B

б) за лица или групи лица в случай на непредвидена извънредна ситуация;

в) в съответствие със специфичните правила, установени в членове 19 и 20 във връзка с приложения VI и VII.

3. Без да се засягат изключенията, предвидени в параграф 2, или задълженията на държавите членки за международна закрила, те въвеждат санкции в съответствие с вътрешното си право за незаконно преминаване на външните граници извън контролно-пропускателните пунктове и извън определеното работно време. Тези санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи.

▼M6

Когато голям брой мигранти се опитват да преминат техните външни граници по неразрешен начин, масово и с използване на сила, държавите членки могат да предприемат необходимите мерки за опазване на сигурността, законността и реда.

4. Държавите членки могат, по-специално в ситуация, характеризираща се с инструментализиране на мигранти съгласно член 1, параграф 4, буква б), първо изречение от Регламент (ЕС) 2024/1359 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), временно да затворят конкретни гранични контролно-пропускателни пунктове, включени в списъците по параграф 1 от настоящия член, или да ограничат тяхното работно време, когато обстоятелствата го налагат.

Всички мерки съгласно първа алинея от настоящия параграф и параграф 3, втора алинея от настоящия член, се прилагат по пропорционален начин и като се отчитат в пълна степен правата на:

а) лицата, които се ползват от правото на свободно движение съгласно правото на Съюза;

б) гражданите на трети страни, които имат статут на дългосрочно пребиваващи граждани съгласно Директива 2003/109/ЕО на Съвета ([2]), лицата, които имат право на пребиваване съгласно други актове на Съюза или съгласно националното право или които притежават национална виза за дългосрочно пребиваване, както и членовете на техните семейства; и

в) гражданите на трети страни, търсещи международна закрила.

([1]) Регламент (ЕС) 2024/1359 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за справяне със ситуации на криза и форсмажорни обстоятелства в областта на миграцията и убежището, и за изменение на Регламент (ЕС) 2021/1147 (ОВ L, 2024/1359, 22.5.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

([2]) Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44).

▼B

Член 6

Условия за влизане на граждани на трети страни

1. При планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, при което се отчита 180-дневният период, предшестващ всеки ден от престоя, за влизането на гражданите на трети страни се прилагат следните условия:

а) да притежават валиден пътен документ, който дава право на притежателя да преминава границата и който отговаря на следните критерии:

i) срокът му на валидност изтича най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на държавите членки; при надлежно обосновани извънредни случаи това задължение може да отпадне;

ii) издаден е в рамките на предходните 10 години;

б) да притежават валидна виза, ако такава се изисква съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета ([1]), с изключение на случаите, когато те притежават валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване;

в) да обосноват целта и условията на планирания престой и това, че разполагат с достатъчно средства за издръжка както за срока на планирания престой, така и за завръщането си в страната на произход или за транзита към трета страна, в която е гарантирано тяхното приемане, или че са в състояние законно да придобият тези средства;

г) да не са регистрирани в ШИС като лица, за които има сигнал за отказ за влизане;

д) не се смятат за лица, които могат да бъдат заплаха за обществения ред, националната сигурност, здравеопазването или международните отношения на някоя от държавите членки, по-специално да не са регистрирани в националните бази данни на държавите членки като лица, на които не се разрешава влизане на същите основания;

▼M3

е) те предоставят биометрични данни, ако това е необходимо за:

i) създаването на личното досие в СВИ в съответствие с членове 16 и 17 от Регламент (ЕС) 2017/2226;

ii) извършването на гранични проверки в съответствие с член 8, параграф 3, буква а), подточка i) и буква ж), подточка i) от настоящия регламент, член 23, параграфи 2 и 4 от Регламент (ЕС) 2017/2226 и, когато е приложимо, член 18 от Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета ([2]).

([1]) Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави-членки относно визите за краткосрочно пребиваване (Регламент за ВИС) (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 60).

▼M3

1a. Срокът от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, посочен в параграф 1 от настоящия член, се изчислява като единен срок за държавите членки, които използват СВИ въз основа Регламент (ЕС) 2017/2226. Този срок се изчислява поотделно за всяка от държавите членки, които не прилагат СВИ.

▼B

2. За целите на прилагането на параграф 1 датата на влизане се определя като първия ден от престоя на територията на държавите членки, а датата на излизане — като последния ден от престоя на територията на държавите членки. При изчисляването на продължителността на престоя на територията на държавите членки не се вземат предвид периодите на престой, разрешени съгласно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване.

3. Приложение I съдържа неизчерпателен списък на подкрепящите документи, които граничният служител може да поиска от гражданин на трета страна с цел да удостовери, че отговаря на условията по параграф 1, буква в).

4. Средствата за издръжка се преценяват с оглед продължителността и целта на престоя и въз онова на средните цени в съответните държави членки за храна и настаняване от среден клас, умножени по броя на дните на престоя.

Държавите членки изпращат на Комисията справки за референтни стойности в съответствие с член 39.

Оценката за достатъчни средства за издръжка може да се основава на пари в брой, пътни чекове и кредитни карти, които притежават гражданите на трети страни. Декларации за спонсорство, когато такива декларации се изискват от съответното национално законодателство, и писма за гаранция от домакина, както са определени в съответното вътрешно право, когато гражданинът на трета стана гостува на дадено лице, могат също да представляват доказателства за достатъчни средства за издръжка.

5. Чрез дерогация от параграф 1:

а) на граждани на трети страни, които не отговарят на всички условия, посочени в параграф 1, но притежават разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, се разрешава влизане на териториите на другите държави членки с цел транзитно преминаване, така че да могат да достигнат територията на държавата членка, която е издала разрешението за пребиваване или визата за дългосрочно пребиваване, освен ако имената им не са включени в националния списък на сигнали на държавата членка, чиято външна граница лицата се стремят да преминат, и ако сигналът е придружен от указание за отказ за влизане или транзитно преминаване;

б) на граждани на трети страни, които отговарят на условията, посочени в параграф 1, с изключение на предвиденото в буква б), и които се явят на границата, може да бъде разрешено влизане на териториите на държавите членки, ако на границата им бъде издадена виза в съответствие с членове 35 и 36 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

([1]) Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

▼B

Държавите членки съставят статистика за издадените на границата визи в съответствие с член 46 от Регламент (ЕО) № 810/2009 и приложение XII към него.

В случай че не е възможно да се прикрепи виза към даден документ, визата по изключение се поставя на отделен лист, прикрепен към документа. В такъв случай се използва единният формат на формуляри за поставяне на виза, установен с Регламент (ЕО) № 333/2002 на Съвета ([1]);

в) държава членкаможе да разреши влизане на граждани на трети страни, които не отговарят на едно или повече условия по параграф 1, по хуманитарни причини или такива, свързани с национален интерес, или поради международни задължения. Когато името на гражданина на трета страна попада в обхвата на параграф 1, буква г), държавата членка, която разрешава влизането му на своя територия, уведомява за това останалите държави членки.

▼M3

Член 6а

Граждани на трети страни, за които трябва да се въвеждат данни в СВИ

1. При влизане и излизане в СВИ се въвеждат данни на следните категории лица в съответствие с членове 16, 17, 19 и 20 от Регламент (ЕС) 2017/2226:

а) граждани на трети страни, допуснати за краткосрочен престой съгласно член 6, параграф 1 от настоящия регламент;

б) граждани на трети страни, които са членове на семейството на гражданин на Съюза, за които се прилага Директива 2004/38/ЕО и които не притежават карта за пребиваване съгласно посочената директива;

в) граждани на трети страни, които:

i) са членове на семейството на гражданин на трета страна, който се ползва от правото на свободно движение, равностойно на това на граждани на Съюза, по силата на споразумение между Съюза и неговите държави членки, от една страна, и трета държава, от друга страна; и

ii) които не притежават карта за пребиваване съгласно Директива 2004/38/ЕО, или разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002.

2. Данните за граждани на трети страни, чието влизане за краткосрочен престой е било отказано в съответствие с член 14 от настоящия регламент, се въвеждат в СВИ в съответствие с член 18 от Регламент (ЕС) 2017/2226.

3. В СВИ не се въвеждат данни за следните категории лица:

а) граждани на трети страни, които са членове на семейството на гражданин на Съюза, за които се прилага Директива 2004/38/ЕО и които притежават карта за пребиваване съгласно посочената директива, независимо дали придружават или се присъединяват към този гражданин на Съюза;

([1]) Регламент (ЕО) № 333/2002 на Съвета от 18 февруари 2002 г. за единния формат на формуляра за поставяне на визи, които се издават от държавите-членки на лицата, които притежават пътен документ, който не е признат от държавата-членка, която е изготвила формуляра (ОВ L 53, 23.2.2002 г., стр. 4).

▼**M3**

б) граждани на трети страни, които са членове на семейството на гражданин на трета страна, независимо дали придружават или се присъединяват към този гражданин на трета страна, когато:

i) този гражданин на трета страна се ползва от правото на свободно движение, равностойно на това на граждани на Съюза, по силата на споразумение между Съюза и неговите държави членки, от една страна, и трета държава, от друга страна, и

ii) тези граждани от трета страна притежават карта за пребиваване съгласно Директива 2004/38/ЕО, или разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002;

в) притежателите на разрешения за пребиваване, посочени в член 2, точка 16, различни от обхванатите от букви а) и б) от настоящия параграф;

г) притежателите на визи за дългосрочно пребиваване;

д) граждани на трети страни, упражняващи правото си на мобилност в съответствие с Директива 2014/66/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([1]) или Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета ([2]);

е) ►**C1** гражданите на Андора, Монако и Сан Марино и притежателите на паспорт, издаден от града държава Ватикан или Светия престол; ◄

ж) лицата или категориите лица, които са освободени от гранични проверки или се ползват от специални правила във връзка с гранични проверки, а именно:

i) държавни глави, правителствени ръководители и членове на национални правителства с придружаващите ги съпруги(зи), членове на техните официални делегации, както и кралски особи и други високопоставени членове на кралско семейство, в съответствие с приложение VII, точка 1;

ii) пилоти на самолети и други членове на екипажа в съответствие с приложение VII, точка 2;

iii) моряци в съответствие с приложение VII, точка 3 и моряци, които присъстват на територията на дадена държава членка единствено когато корабът им влиза в пристанище, и то в зоната на това пристанище;

iv) презгранични работници в съответствие с приложение VII, точка 5;

v) спасителни служби, полиция, пожарни екипи, които действат в извънредни ситуации, и гранични служители в съответствие с приложение VII, точка 7;

([1]) Директива 2014/66/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер (ОВ L 157, 27.5.2014 г., стр. 1).

([2]) Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“ (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 21).

▼M3

vi) офшорни работници в съответствие с приложение VII, точка 8;

vii) членовете на екипажа и пътниците на круизни кораби в съответствие с приложение VI, точки 3.2.1, 3.2.2 и 3.2.3;

viii) лица на борда на плавателни съдове за развлечение, които не подлежат на гранични проверки в съответствие с приложение VI, точки 3.2.4, 3.2.5 и 3.2.6;

з) лица, които се ползват от дерогация от задължението за преминаване на външни граници единствено на гранично-пропускателни пунктове и в рамките на определеното работно време в съответствие с член 5, параграф 2;

и) лица, които представят валидно разрешение за местен граничен трафик за преминаването на границите в съответствие с Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

й) членове на екипажа на пътническите и товарните международни влакове;

к) лица, които представят за преминаването на границата:

i) валиден документ за улеснен транзит с влак, издаден в съответствие с Регламент (ЕО) № 693/2003 на Съвета ([2]); или

ii) валиден документ за улеснен транзит, издаден в съответствие с Регламент (ЕО) № 693/2003, при условие че осъществяват транзита с влак и не слизат на територията на държава членка.

▼B

ГЛАВА II

Контрол на външни граници и отказ за влизане

Член 7

Извършване на гранични проверки

1. При изпълнението на своите задължения граничните служители изцяло зачитат човешкото достойнство, по-специално в случаите, свързани с уязвими лица.

Всички мерки, които предприемат при изпълнение на задълженията си, трябва да са пропорционални на целите, преследвани с тях.

2. При извършване на гранични проверки граничните служители не дискриминират лицата на основание пол, раса или етнически произход, религия или вероизповедание, увреждания, възраст или сексуална ориентация.

([1]) Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция (ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕО) № 693/2003 на Съвета от 14 април 2003 г. за създаване на документ за улеснен транзит (FTD) и на документ за улеснен транзит с влак (FRTD), както и за изменение на Общите консулски инструкции и на Общия наръчник (ОВ L 99, 17.4.2003 г., стр. 8).

▼B

Член 8

Гранични проверки на лица

1. При преминаване на външни граници се извършват проверки от граничните служители. Проверките се извършват в съответствие с настоящата глава.

Проверките могат също така да включват проверки на превозните средства и предметите във владение на лицата, които пресичат границата. По отношение на провеждани претърсвания се прилага законодателството на съответната държава членка.

▼M2

2. При влизане и при излизане лицата, които съгласно правото на Съюза се ползват с право на свободно движение, подлежат на следните проверки:

а) проверка на самоличността и гражданството на лицето и на автентичността и валидността на пътния документ за преминаване на границата, включително посредством справка в съответните бази данни, и по-специално:

1) ШИС;

2) базата данни на Интерпол за откраднати и изгубени пътни документи;

3) националните бази данни, съдържащи информация за пътни документи, които са били откраднати, незаконно присвоени, изгубени или невалидни.

▼M3

Ако в пътния документ се съдържа електронен носител на запаметена информация (чип), автентичността и целостта на данните в чипа се потвърждават чрез използване на цялата верига от валидни удостоверения, освен ако това технически е невъзможно или, ако става дума за пътен документ, издаден от трета страна, е невъзможно поради липсата на валидни удостоверения.

▼M2

б) проверка дали лицето, което съгласно правото на Съюза се ползва с право на свободно движение, не се счита за заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите членки, включително чрез извършване на справка в ШИС и съответни други бази данни на Съюза. Това не засяга справката с националните бази данни и базите данни на Интерпол.

При наличие на съмнения относно автентичността на пътния документ или самоличността на неговия притежател се проверява поне един от биометричните идентификатори, които са интегрирани в паспортите и пътните документи, издадени в съответствие с Регламент (ЕО) № 2252/2004. Когато е възможно, такава проверка се извършва и по отношение на пътните документи, които не са обхванати от посочения регламент.

▼M3

За лица, чието влизане подлежи на регистрация в СВИ съгласно член 6а от настоящия регламент, се извършва проверка на самоличността в съответствие с член 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2226 и, когато е приложимо, се установява самоличността в съответствие с член 23, параграф 4 от посочения регламент.

▼**M2**

2а. Когато проверките в базите данни, посочени в параграф 2, букви а) и б), биха имали непропорционално въздействие върху потока на движение, дадена държава членка може да вземе решение да извършва такива проверки целево на определени гранични контролно-пропускателни пунктове, вследствие на оценка на рисковете, свързани с обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите членки.

Обхватът и продължителността на временното ограничаване на проверките до целеви проверки в базите данни не надвишават строго необходимото и се определят в съответствие с оценка на риска, извършена от съответната държава членка. В оценката на риска се посочват причините за такова временно ограничаване на проверките до целеви проверки в базите данни, взема се предвид, *inter alia*, непропорционалното въздействие върху потока на движението и се предоставят статистически данни за пътниците и инцидентите, свързани с трансграничната престъпност. Оценката на риска се актуализира редовно.

Лица, които по принцип не подлежат на целеви проверки в базите данни, подлежат, като минимум, на проверка с цел установяване на тяхната самоличност въз основа на представянето или показването на пътни документи. Тази проверка се състои от бърза и целенасочена проверка на валидността на пътния документ за преминаване на границата, включително проверка за наличие на признаци за фалшификация или подправяне, когато е подходящо чрез използване на технически устройства, и в случай на съмнения относно пътния документ или когато са налице признаци, че това лице може да представлява заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на държавите членки, граничните служители извършват справка в базите данни, посочени в параграф 2, букви а) и б).

Съответната държава членка незабавно предава оценката си на риска и нейните актуализации на Европейската агенция за гранична и брегова охрана („Агенцията“), създадена с Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета [1] и на всеки шест месеца докладва на Комисията и на Агенцията относно извършването на целеви проверки в базите данни. Съответната държава членка може да вземе решение за класифициране на оценката на риска или на части от нея.

2б. Когато държава членка възнамерява да извърши целеви проверки в базите данни съгласно параграф 2а, тя съответно незабавно уведомява другите държави членки, Агенцията и Комисията. Съответната държава членка може да вземе решение за класифициране на оценката на риска или на части от нея.

В случай че държавите членки, Агенцията или Комисията имат опасения във връзка с намерението за извършване на целеви проверки в базите данни, те незабавно уведомяват въпросната държава членка за тези опасения. Въпросната държава членка взема под внимание тези опасения.

2в. До 8 април 2019 г. Комисията предава на Европейския парламент и на Съвета оценка на прилагането и резултатите от параграф 2.

---

[1] Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (ОВ L 251, 16.9.2016 г., стр. 1).

▼M2

2г. По отношение на въздушните граници параграфи 2а и 2б се прилагат за максимален преходен период от шест месеца от 7 април 2017 г.

В изключителни случаи, когато на конкретно летище съществуват специфични инфраструктурни затруднения, които изискват подълъг период от време за адаптиране, за да се даде възможност за извършването на системни проверки в базите данни без непропорционално въздействие върху потока на движение, шестмесечният преходен период, посочен в първа алинея, може да се удължи за това конкретно летище най-много с 18 месеца в съответствие с процедурата, посочена в трета алинея.

За тази цел най-късно три месеца преди изтичането на преходния период, посочен в първа алинея, държавата членка уведомява Комисията, Агенцията и другите държави членки за специфичните инфраструктурни затруднения на съответното летище, предвидените мерки за тяхното отстраняване и необходимия срок за изпълнението им.

Когато съществуват специфични инфраструктурни затруднения, които изискват по-дълъг период за адаптиране, в рамките на един месец от получаване на уведомлението, посочено в трета алинея и след консултиране с Агенцията, Комисията разрешава на съответната държава членка да удължи преходния период за съответното летище и, когато е приложимо, определя продължителността на това удължаване.

2д. Проверките в базите данни, посочени в параграф 2, букви а) и б), могат да се извършват предварително на основа на данните за пътниците, получени в съответствие с Директива 2004/82/ЕО на Съвета ([1]) или в съответствие с друго право на Съюза или национално право.

Когато такива проверки бъдат извършени предварително на основа на такива данни за пътниците, предварително получените данни се сверяват на граничния контролно-пропускателен пункт спрямо данните в пътния документ. Самоличността и гражданството на въпросното лице, както и автентичността и валидността на пътния документ за преминаване на границата също са предмет на проверка.

2е. Чрез дерогация от параграф 2 лицата, които съгласно правото на Съюза се ползват с право на свободно движение и които преминават вътрешните сухопътни граници на държавите членки, за които проверката в съответствие с приложимите процедури за оценка по Шенген вече е завършена успешно, но за които решението относно отмяната на проверките по вътрешните им граници съгласно относимите разпоредби на съответните актове за присъединяване все още не е взето, може да подлежат на посочените в параграф 2 проверки при излизане само на несистемна основа, въз основа на оценка на риска.

([1]) Директива 2004/82/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно задължението на превозвачите да съобщават данни на пътниците (ОВ L 261, 6.8.2004 г., стр. 24).

▼B

3. При влизане и излизане гражданите на трети страни подлежат на цялостни проверки, както следва:

а) обстойната проверка при влизане включва проверка на условията за влизане, установени в член 6, параграф 1, и когато е приложимо, на документите, които удостоверяват пребиваване и упражняване на професионална дейност. Това включва подробна проверка, обхващаща следните аспекти:

▼M2

i) проверка на самоличността и гражданството на гражданина на трета държава и на автентичността и валидността на пътния документ за преминаване на границата, включително посредством справка в съответните бази данни, и по-специално:

1) ШИС;

2) базата данни на Интерпол за откраднати и изгубени пътни документи;

3) националните бази данни, съдържащи информация за пътни документи, които са били откраднати, незаконно присвоени, изгубени или невалидни.

▼M3

При паспорти и пътни документи, съдържащи електронен носител на запаметена информация (чип), се проверява автентичността и целостта на данните в чипа, при положение че са налице валидни сертификати.

С изключение на гражданите на трети страни, които имат лично досие, вече регистрирано в СВИ, когато пътният документ съдържа портретна снимка, записана на електронния носител на запаметена информация (чип), и до портретната снимка може да бъде осъществен технически достъп, тази проверка включва проверка на портретната снимка чрез електронно сравняване на портретната снимка с портретната снимка на съответния гражданин на трета страна, направена на място. Ако е възможно от техническа и правна гледна точка, тази проверка може да се извърши чрез проверка на пръстови отпечатъци, снети на място, спрямо отпечатъците, записани в електронния носител на запаметена информация (чипа);

▼M2

ii) проверка дали пътният документ е придружен, където е приложимо, от изискваната виза или разрешение за пребиваване;

▼M3

iii) за лица, чието влизане или отказ за влизане подлежи на регистрация в СВИ съгласно член 6а от настоящия регламент, се извършва проверка на самоличността им в съответствие с член 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2226 и, когато е приложимо, се установява самоличността в съответствие с член 23, параграф 4 от посочения регламент;

▼M3

iiia) за лица, чието влизане или отказ за влизане подлежи на регистрация в СВИ съгласно член 6а от настоящия регламент, се извършва проверка дали гражданинът на трета страна не е достигнал или превишил максималния срок на разрешен престой на територията на държавите членки, а за граждани на трети страни, притежаващи еднократна или двукратна входна виза, проверка дали са спазили максималния брой разрешени влизания, чрез справка в СВИ в съответствие с член 23 от Регламент (ЕС) 2017/2226;

▼B

iv) проверка по отношение мястото на заминаване и дестинацията на съответния гражданин на трета страна и целта на планирания престой, като се проверяват при необходимост съответните подкрепящи документи;

v) проверка дали съответният гражданин на трета страна разполага с достатъчно средства за издръжка за срока и целта на планирания престой, за завръщането си в държавата на произход или за транзита към трета държава, в която е гарантирано неговото приемане, или че е в състояние законно да придобие тези средства;

▼M2

vi) проверка дали съответният гражданин на трета държава, неговите превозни средства и предметите, които превозва, няма да застрашат обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите членки. Тази проверка включва пряка справка с данните и списъците със сигнали за лица и при необходимост предмети, включени в ШИС и съответни други бази данни на Съюза, и действието, което следва да се извърши, ако има такова, в резултат на сигнала. Това не засяга справката с националните бази данни и базите данни на Интерпол;

▼B

б) ако гражданинът на трета страна притежава виза съгласно член 6, параграф 1, буква б), обстойната проверка при влизане включва също проверка на самоличността на притежателя на визата и на автентичността на визата чрез справка във Визовата информационна система (ВИС) съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 767/2008;

▼M5

бб) ако гражданинът на трета страна притежава виза за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване, обстойната проверка при влизане включва проверка на самоличността на притежателя на визата за дългосрочно пребиваване или разрешението за пребиваване и на автентичността и валидността на визата за дългосрочно пребиваване или разрешението за пребиваване чрез справка във ВИС съгласно член 22ж от Регламент (ЕО) № 767/2008;

Когато проверката на идентичността на притежателя на виза за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване, или на автентичността и валидността на визата за дългосрочно пребиваване или разрешението за пребиваване не даде резултат или когато са налице съмнения относно самоличността на притежателя, автентичността на визата за дългосрочно пребиваване или разрешението за пребиваване или на документа за пътуване, надлежно оправомощените служители на компетентните органи извършват проверка на чипа на документа;

▼M5

_____

▼B

ж) обстойната проверка на излизане се състои във:

▼M3

i) проверка на самоличността и гражданството на гражданина на трета страна и на автентичността и валидността на пътния документ за преминаване на границата, включително посредством справка в съответните бази данни, и по-специално:

1) в ШИС;

2) в базата данни на Интерпол за откраднати и изгубени пътни документи;

3) в национални бази данни, съдържащи информация за откраднати, незаконно присвоени, изгубени или невалидни пътни документи.

При паспорти и пътни документи, съдържащи електронен носител на запаметена информация (чип), се проверява автентичността и целостта на данните в електронния носител на запаметена информация (чипа), при положение че са налице валидни сертификати.

С изключение на гражданите на трети страни, които имат лично досие, вече регистрирано в СВИ, когато пътният документ съдържа портретна снимка, записана на електронния носител (чип), и до записаната в чипа портретна снимка може да бъде осъществен технически достъп, тази проверка включва проверка на записаната в чипа портретна снимка чрез електронно сравняване на снимката с портретната снимка на съответния гражданин на трета страна, направена на място. Ако е възможно от техническа и правна гледна точка, тази проверка може да се извърши чрез проверка на пръстови отпечатъци, снети на място, спрямо отпечатъците, записани в електронния носител на запаметена информация (чипа);

▼M2

ii) проверка дали съответният гражданин на трета държава не се счита за заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите членки, включително чрез извършване на справка в ШИС и съответни други бази данни на Съюза. Това не засяга справката с националните бази данни и базите данни на Интерпол;

▼M3

iii) за лица, чието излизане подлежи на регистрация в СВИ в съответствие с член 6а от настоящия регламент, се извършва проверка на самоличността им в съответствие с член 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2226 и, когато е приложимо, се установява самоличността в съответствие с член 23, параграф 4 от посочения регламент;

▼M3

iv) за лица, чието излизане подлежи на регистрация в СВИ съгласно член 6а от настоящия регламент, проверка дали гражданинът на трета страна не е превишил максималния срок на разрешен престой на територията на държавите членки чрез справка в СВИ в съответствие с член 23, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/2226;

▼B

з) допълнително към проверките, посочени в буква ж), цялостните проверки на излизане могат също така да включват:

i) проверка дали лицето притежава валидна виза, ако се изисква съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001, с изключение на случаите, когато притежава валидно разрешение за пребиваване; тази проверка може да включва справка във ВИС в съответствие с член 18 от Регламент (ЕО) № 767/2008;

▼M3

_____

▼M2

_____

▼M3

и) с цел установяване на самоличността на лицата, които не отговарят или вече не отговарят на условията за влизане, престой или пребиваване на територията на държавите членки, може да се направи справка във ВИС в съответствие с член 20 от Регламент (ЕО) № 767/2008, както и в СВИ в съответствие с член 27 от Регламент (ЕС) 2017/2226;

▼M2

иа) проверките в базите данни, посочени в буква а), подточки i) и vi) и буква ж), могат да се извършват предварително въз основа на данните за пътниците, получени в съответствие с Директива 2004/82/ЕО или с друго право на Съюза или национално право.

Когато такива проверки бъдат извършени предварително въз основа на такива данни за пътниците, предварително получените данни се сверяват на граничния контролно-пропускателен пункт спрямо данните в пътния документ. Самоличността и гражданството на въпросното лице, както и на автентичността и валидността на пътния документ за преминаване на границата, също са предмет на проверка;

иб) при наличие на съмнения относно автентичността на пътния документ или самоличността на гражданина на трета държава, проверките включват при възможност проверка на поне един от биометричните идентификатори, интегрирани в пътните документи.

▼B

4. При наличието на помещения и при молба на гражданин на трета страна тези проверки се извършват в отделно помещение.

▼M4

4а. Когато в началото или в края, консултация на относимите бази данни, включително на детектора за множество самоличности чрез европейския портал за търсене, създаден с член 25, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/817 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), съответно доведе до жълта връзка или открие червена връзка, граничният служител извършва справка в общото хранилище на данни за самоличност, създадено с член 17, параграф 1 от настоящия регламент, или в ШИС, или извършва и двете справки, за да прецени различията в свързаните данни за самоличност или данните от документите за пътуване. Граничния служител извършва всяка допълнителна проверка, необходима за вземането на решение относно статуса и цвета на връзката.

В съответствие с член 69, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/817 настоящият параграф се прилага само от момента на пускане в експлоатация на детектора за множество самоличности съгласно член 72, параграф 4 от посочения регламент.

▼B

5. Без да се засяга втора алинея, граждани на трети страни, които подлежат на цялостни проверки на втора линия, получават информация в писмен вид на език, който разбират или за който може основателно да се предположи, че разбират, или по друг ефективен начин, като се посочват целта и процедурата при такава проверка.

Тази информация е на разположение на всички официални езици на Съюза, както и на езика/ците на страната или страните, граничещи със съответната държава членка, и указва, че гражданинът на трета страна може да поиска името или служебния личен номер на граничния служител, който извършва цялостната проверка на втора линия, името на гранично-пропускателния пункт и датата, на която е премината границата.

6. Проверки на лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, се извършват в съответствие с Директива 2004/38/ЕО.

7. Приложение II съдържа подробни правила относно информацията, която се въвежда.

8. Когато се прилага член 5, параграф 2, буква а) или б), държавите членки могат също така да предвидят дерогации от правилата, установени в настоящия член.

▼M3

9. Гражданинът на трета страна бива информиран за максималния брой дни на разрешен престой, в който се вземат предвид броят на влизанията и продължителността на престоя, разрешени от визата. Тази информация се предоставя от граничната охрана в момента на граничната проверка или посредством оборудване, монтирано на граничен контролно-пропускателен пункт, даващи възможност на гражданина на трета страна да използва уеб услугата, посочена в член 13, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/2226.

([1]) Регламент (ЕС) 2019/817 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за създаване на рамка за оперативна съвместимост между информационните системи на ЕС в областта на границите и визите и за изменение на регламенти (ЕО) № 767/2008, (ЕС) 2016/399, (ЕС) 2017/2226, (ЕС) 2018/1240, (ЕС) 2018/1726, (ЕС) 2018/1861 на Европейския парламент и на Съвета и на решения 2004/512/ЕО и 2008/633/ПВР на Съвета (ОВ L 135, 22.5.2019 г., стр. 27).

▼M3

Член 8а

Използване на системи за самообслужване за предварително регистриране на данни в СВИ

1. Лицата, чието преминаване на границата подлежи на регистрация в СВИ в съответствие с член 6а, могат да използват системи за самообслужване с цел предварително регистриране в СВИ на данните, посочени в параграф 4, буква а) от настоящия член, при условие че са спазени всички от следните условия:

а) пътният документ съдържа електронен носител на запаметена информация (чип) и автентичността и целостта на данните в чипа се потвърждават чрез използване на цялата верига от валидни удостоверения;

б) пътният документ съдържа портретна снимка, записана в електронния носител на запаметена информация (чипа), до която може да бъде осъществен технически достъп чрез системата за самообслужване с цел проверка на самоличността на притежателя на пътния документ чрез сравняване на портретната снимка, записана в електронния носител на запаметена информация (чипа), с портретната снимка, направена на място; ако е възможно от техническа и правна гледна точка, тази проверка може да се извърши чрез проверка на пръстови отпечатъци, снети на място, спрямо отпечатъците, записани в електронния носител на запаметена информация (чипа) на пътния документ.

2. Съгласно параграф 1 от настоящия член системата за самообслужване проверява дали лицето има предходна регистрация в СВИ и проверява самоличността на гражданина на трета страна в съответствие с член 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2226.

3. В съответствие с член 23, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/2226 системата за самообслужване установява самоличността в съответствие с член 27 от посочения регламент.

Освен това в съответствие с член 23, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/2226 когато се установява самоличността в СВИ:

а) за граждани на трети страни, които подлежат на изискването за притежаване на виза за преминаване на външните граници, ако търсенето във ВИС с данните, посочени в член 18, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 767/2008, показва, че лицето е регистрирано в данните на ВИС, се извършва проверка на пръстовите отпечатъци спрямо данните във ВИС в съответствие с член 18, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 767/2008. Когато проверката на лицето съгласно параграф 2 от настоящия член е неуспешна, се прави справка с данните във ВИС с цел установяване на самоличността в съответствие с член 20 от Регламент (ЕО) № 767/2008;

б) за граждани на трети страни, които не подлежат на изискването за притежаване на виза за преминаване на външните граници и които при проверката за установяване на самоличността, извършена съгласно член 27 от Регламент (ЕС) 2017/2226 не са открити в СВИ, се извършва справка във ВИС в съответствие с член 19а от Регламент (ЕО) № 767/2008.

▼M3

4. В случай че данните за лицето, посочени в параграф 1 от настоящия член, не са записани в СВИ в съответствие с параграфи 2 и 3:

а) гражданите на трети страни, които подлежат на изискването за притежаване на виза за преминаване на външните граници, регистрират предварително в СВИ чрез системата за самообслужване данните, изброени в член 16, параграф 1, и по член 16, параграф 2, букви в)—е) от Регламент (ЕС) 2017/2226 и, когато е целесъобразно, данните по член 16, параграф 6 от посочения регламент, а гражданите на трети страни, които не подлежат на изискването за притежаване на виза за преминаване на външните граници, регистрират предварително в СВИ чрез системата за самообслужване данните, изброени в член 17, параграф 1, букви а), б) и в) и член 16, параграф 2, буква в) от посочения регламент, и когато е целесъобразно — данните по член 17, параграф 1, буква г) от посочения регламент;

б) след това лицето се препраща към граничен служител, който:

i) извършва предварителното регистриране на съответните данни, в случай че чрез системата за самообслужване не е било възможно да бъдат събрани всички необходими данни;

ii) проверява дали:

— пътният документ, използван в системата за самообслужване, съответства на документа, който лицето представя на граничния служител,

— портретната снимка на съответното лице, направена на място, съответства на портретната снимка, която е била снета чрез системата за самообслужване, и

— за лицата, които не притежават виза, изисквана съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001, дали снетите на място пръстови отпечатъци на съответното лице съответстват на пръстовите отпечатъци, снети посредством системата за самообслужване;

iii) когато е било взето решението за разрешаване или отказ за влизане, потвърждава данните, посочени в буква а) от настоящия параграф, и въвежда данните, посочени в член 16, параграф 2, букви а) и б) и член 18, параграф 6, букви а), б), в) и г) от Регламент (ЕС) 2017/2226.

5. Когато операциите, посочени в параграфи 2 и 3, покажат, че данните относно посоченото в параграф 1 лице са записани в СВИ, системата за самообслужване оценка дали някои от данните, изброени в параграф 4, буква а), трябва да бъдат актуализирани.

6. Когато оценката съгласно параграф 5 показва, че посоченото в параграф 1 лице има лично досие, регистрирано в СВИ, но че е необходимо неговите данни да бъдат актуализирани, лицето трябва да:

а) актуализира данните в СВИ като ги регистрира предварително чрез системата за самообслужване;

▼**M3**

б) бъде препратено към граничен служител, който проверява в съответствие с точка а) от настоящия параграф дали актуализираните данни са верни и след като бъде взето решението за разрешаване или за отказ за влизане, актуализира личното досие в съответствие с член 14, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2226.

7. Системите за самообслужване функционират под надзора на граничен служител, който отговаря за откриването на всякакво неправилно, измамническо или необичайно използване на системата за обслужване.

Член 8б

Използване на системи за самообслужване и електронни врати за преминаване на границите от лица, чието преминаване на границата подлежи на регистрация в СВИ

1. На лицата, чието преминаване на границата подлежи на регистрация в СВИ в съответствие с член 6а, може да бъде разрешено да използват система за самообслужване с цел извършване на граничните проверки, ако са изпълнени всички от следните условия:

а) пътният документ съдържа електронен носител на запаметена информация (чип) и автентичността и целостта на данните в чипа се потвърждават чрез използване на цялата верига от валидни удостоверения;

б) пътният документ съдържа портретна снимка, записана в електронния носител на запаметена информация (чипа), до която може да бъде осъществен технически достъп чрез системата за самообслужване с цел проверка на самоличността на притежателя на пътния документ чрез сравняване на портретната му/й снимка с портретната снимка, направена на място; и

в) лицето вече е регистрирано или предварително регистрирано в СВИ.

2. Когато са изпълнени условията, посочени в параграф 1 от настоящия член, граничните проверки при влизане, предвидени в член 8, параграф 2 и член 8, параграф 3, букви а) и б), и граничните проверки при излизане, предвидени в член 8, параграф 2 и член 8, параграф 3, букви ж) и з), могат да се извършват чрез система за самообслужване. Когато се извършват чрез система за автоматизиран граничен контрол, граничните проверки при излизане включват проверките, предвидени в член 8, параграф 3, буква з).

Когато на дадено лице е предоставен достъп до национална програма за улесняване, създадена от държава членка съгласно член 8г, граничните проверки при влизане, извършвани чрез система за самообслужване, може да не включват разглеждане на елементите, посочени в член 8, параграф 3, буква а), подточки iv) и v), при преминаване от това лице на външните граници на съответната държава членка или външните граници на държава членка, която е сключила споразумение с държавата членка, предоставила достъп по член 8г, параграф 9.

3. При влизане и излизане резултатите от граничните проверки, извършвани чрез системата за самообслужване, се предоставят на граничен служител. Този граничен служител извършва наблюдение на резултатите от граничните проверки и, като взема предвид тези резултати, разрешава влизането или излизането или, в противен случай, препраща лицето към граничен служител, който извършва допълнителни проверки.

▼**M3**

4. Въпросното лице се препраща към граничен служител съгласно параграф 3 в една от следните ситуации:

а) когато не са изпълнени едно или повече от условията, изброени в параграф 1;

б) когато при проверките при влизане и излизане, посочени в параграф 2, се установи, че не са изпълнени едно или няколко от условията за влизане или излизане;

в) когато резултатите от проверките при влизане и излизане, посочени в параграф 2, поставят под въпрос самоличността на лицето или когато разкриват, че лицето се счита за заплаха за вътрешната сигурност, обществения ред или международните отношения на която и да е държава членка или за общественото здраве;

г) в случай на съмнение;

д) когато не са налични електронни врати.

5. В допълнение към ситуациите, посочени в параграф 4, граничният служител, извършващ контрол на преминаването на границата, може да реши, въз основа на други съображения, да препрати лицето, използващо система за самообслужване, към граничен служител.

6. На лицата, чието преминаване на границата подлежи на регистрация в СВИ в съответствие с член 6а, параграф 1 и които са използвали система за самообслужване за извършването на техните гранични проверки, може да бъде разрешено да използват електронна врата. Когато се използват електронни врати, съответната регистрация на записа за влизане/излизане и свързването на този запис със съответстващото лично досие съгласно член 14 от Регламент (ЕС) 2017/2226 се извършва при преминаването на границата чрез електронни врати. Когато електронните врати и системата за самообслужване са физически разделени, на тях се извършва проверка на самоличността на ползвателя с цел да се провери дали лицето, което използва електронните врати, съответства на лицето, използвало системата за самообслужване. Проверката се извършва, като се използва най-малко един биометричен идентификатор.

7. Когато условията, посочени в параграф 1, буква а) или б) от настоящия член, или и двете, не са изпълнени, част от граничните проверки при влизане в съответствие с член 8, параграф 3, букви а) и б) и част от граничните проверки при излизане в съответствие с член 8, параграф 3, букви ж) и з), могат да се извършват чрез система за самообслужване. Граничният служител може да извършва само онези проверки съгласно член 8, параграф 3, букви а) и б) и член 8, параграф 3, букви ж) и з), които не са могли да бъдат извършени чрез системата за самообслужване. Освен това граничният служител проверява дали пътният документ, използван в системата за самообслужване, съответства на документа, който лицето представя пред граничния служител.

8. Системите за самообслужване и електронните врати функционират под надзора на граничен служител, който отговаря за откриването на всякакво неправилно, измамническо или необичайно използване на системата за самообслужване или на електронните врати, или на двете.

▼**M3**

9. Този член не накърнява възможността държавите членки да позволяват използване на системи за самообслужване, електронни врати или и двете за преминаване на границите от граждани на Съюза, от граждани на държава от Европейската асоциация за свободна търговия на Европейското икономическо пространство, от граждани на Швейцария и от граждани на трети страни, чието преминаване на границата не подлежи на регистрация в СВИ.

Член 8в

Стандарти за системи за автоматизиран граничен контрол

Доколкото е възможно системите за автоматизиран граничен контрол се проектират по такъв начин, че да могат да се използват от всички лица с изключение на деца до 12-годишна възраст. Те също така се проектират по такъв начин, че да се зачитат изцяло човешкото достойнство, по-специално в случаите, свързани с уязвими лица. Когато държавите членки решат да използват системи за автоматизиран граничен контрол, те гарантират присъствието на достатъчен по численост персонал, който да оказва помощ на лицата при използването на такива системи.

Член 8г

Национални програми за улесняване

1. Всяка държава членка може да създаде на доброволна основа програма („национална програма за улесняване“), за да се даде възможност на гражданите на трети страни или на гражданите на конкретна трета страна, които не се ползват с правото на свободно движение съгласно правото на Съюза, да се ползват от улесненията, прилагани съгласно параграф 2, когато преминават външната граница на дадената държава членка.

2. Чрез дерогация от член 8, параграф 3, буква а) за гражданите на трети страни, посочени в параграф 1 от настоящия член, на които е предоставен достъп до националната програма за улесняване, обстойните проверки при влизане не трябва да включват проверка на елементите, посочени в член 8, параграф 3, буква а), подточки iv) и v), при преминаването от тези граждани на трети страни на външната граница на държава членка.

3. Държавата членка проучва предварително гражданите на трети страни, които кандидатстват по националната програма за улесняване, за да се увери, в частност, че условията, посочени в параграф 4, са изпълнени.

Предварителното проучване на гражданите на трети страни се извършва от граничните служители, органите, компетентни да издават визи, определени в член 4, точка 3 от Регламент (ЕО) № 767/2008, или от имиграционните органи, определени в член 3, параграф 1, точка 4 от Регламент (ЕС) 2017/2226.

4. Органите, посочени в параграф 3, предоставят на лицето достъп до националната програма за улесняване само когато са изпълнени всички от следните условия:

а) кандидатът отговаря на условията за влизане по член 6, параграф 1;

б) пътният документ на кандидата, и където е приложимо, виза, виза за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване, са валидни и не са неистински, фалшифицирани или подправени;

▼M3

в) кандидатът доказва необходимостта от често или редовно пътуване, или обосновава намерението си да пътува често или редовно;

г) кандидатът доказва своята добросъвестност и надеждност, по-специално, ако е приложимо, правомерното използване на предишни визи или визи с ограничена териториална валидност, своето икономическо положение в държавата на произход и действителното си намерение да напусне територията на държавите членки преди изтичането на разрешения срок на престой. В съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) 2017/2226 органите, посочени в параграф 3 от настоящия член, разполагат с достъп до СВИ, за да проверят дали кандидатът не е превишавал в миналото максималния срок на разрешен престой на територията на държавите членки;

д) кандидатът обосновава целта и условията на планираните престои;

е) кандидатът разполага с достатъчно средства за издръжка както за срока на планираните престои, така и за завръщането си в държавата на произход или на пребиваване, или е в състояние да придобие тези средства по законен начин;

ж) прави се справка в ШИС.

5. Първоначален достъп до националната програма за улесняване се предоставя за не повече от една година. Достъпът може да бъде удължен за максимален срок от още пет години или до изтичането на срока на валидност на пътните документи, всякакви издадени многократни визи, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, който от двата периода е по-кратък.

В случай на удължаване държавата членка ежегодно прави преоценка на положението на всеки гражданин на трета страна, на когото е бил предоставен достъп до националната програма за улесняване с цел да гарантира, че, въз основа на актуализирана информация, гражданинът на трета страна продължава да отговаря на условията, посочени в параграф 4. Преоценката може да се направи при провеждането на гранични проверки.

6. Обстойните проверки при влизане съгласно член 8, параграф 3, букви а) и б) и обстойните проверки при излизане съгласно член 8, параграф 3, буква ж) включват също проверка дали гражданинът на третата страна има валиден достъп до националната програма за улесняване.

Граничните служители могат да извършват проверката на гражданина на трета страна, който се ползва от националната програма за улесняване, при влизане съгласно член 8, параграф 3, букви а) и б) и при излизане съгласно член 8, параграф 3, буква ж), не като сравняват биометрични данни по електронен път, а като сравняват портретната снимка, взета от електронния носител на запаметена информация (чипа), и портретната снимка от личното досие в СВИ на гражданина на трета страна с лицето на този гражданин на трета страна. Пълна проверка се извършва на случаен принцип и въз основа на анализ на риска.

7. Органите, посочени в параграф 3, незабавно отнемат достъпа до националната програма за улесняване, предоставен на гражданин на трета страна, ако стане очевидно, че условията за предоставяне на достъп до програмата не са били изпълнени, или, че вече не са изпълнени.

▼M3

8. Когато се прави проверка съгласно параграф 3 дали кандидатът отговаря на условията, посочени в параграф 4, особено внимателно се преценява дали той представлява риск от незаконна имиграция или риск за сигурността на коя да е от държавите членки и дали има намерение да напусне територията на държавите членки в рамките на разрешения престой.

Средствата за издръжка за планираните престои се преценяват с оглед на продължителността и целите на предвидения престой или на предвидените престои и въз онова на средните цени в съответните държави членки за храна и настаняване от среден клас, като за база се използват референтните суми, установени от държавите членки в съответствие с член 39, параграф 1, буква в). Доказателство за финансово подпомагане, за настаняване при частно лице, или и двете, може също да представлява доказателство за наличието на достатъчно средства за издръжка.

Заявлението се разглежда, по-специално, въз основа на автентичността и надеждността на представените документи и истинността и надеждността на направените от кандидата изявления. Ако компетентна за разглеждането на заявлението държава членка има съмнения относно кандидата, неговите изявления или представените подкрепящи документи, тя може да се консултира с други държави членки преди да вземе решение по заявлението.

9. Две или повече държави членки, които са създали своя национална програма за улесняване съгласно настоящия член, могат да сключват помежду си споразумение, за да се гарантира, че участниците в националните им програми за улесняване могат да се ползват от улесненията, признати по друга национална програма за улесняване. В срок от един месец след сключването на споразумението копие от него се изпраща на Комисията.

10. Когато се създава национална програма за улесняване, държавите членки правят необходимото техните системи, които експлоатират програмата, да отговарят на стандартите за сигурност на данните, установени в член 43 от Регламент (ЕС) 2017/2226. Държавите членки извършват надлежна оценка на риска за сигурността на информацията, като отговорностите във връзка със сигурността се изясняват за всички стъпки от процеса.

11. До края на третата година от прилагането на настоящия член Комисията изпраща на Европейския парламент и на Съвета оценка на неговото прилагане. Въз основа на тази оценка Европейският парламент или Съветът могат да приканят Комисията да предложи създаването на програма на Съюза за често пътуващи и предварително проучени пътници, които са граждани на трети страни.

▼B

Член 9

Облекчен режим на гранични проверки

1. Граничните проверки по външните граници могат да се облекчат в резултат на извънредни и непредвидени обстоятелства. Такива извънредни и непредвидени обстоятелства са тези, при които непредвидени събития водят до движение с такъв интензитет, че времето за чакане на гранично-пропускателния пункт става прекалено дълго и всички ресурси по отношение на персонал, устройства и организация са изчерпани.

▼B

2. В случаите, когато граничните проверки са облекчени съгласно параграф 1, граничните проверки на влизащи по правило е с приоритет пред граничните проверки на излизащи.

Решението за облекчаване на режима на проверките се взима от граничния служител, който командва гранично-пропускателния пункт.

Облекчаването на режима на проверките е временно, съобразено е с обстоятелствата, които го налагат, и се въвежда постепенно.

▼M3

3. Дори при облекчен режим на проверки граничният служител въвежда данните в СВИ в съответствие с член 6а. Когато данните не могат да бъдат въведени електронно, те се въвеждат ръчно.

3а. В случай на техническа невъзможност за въвеждане на данни в централната система на СВИ или в случай на неизправност на централната система на СВИ се прилагат всички от следните разпоредби:

i) чрез дерогация от член 6а от настоящия регламент данните, посочени в членове 16—20 от Регламент (ЕС) 2017/2226, се съхраняват временно в националния единен интерфейс съгласно определението в член 7 от посочения регламент. Ако това не е възможно, данните временно се съхраняват на място в електронен формат. И в двата случая данните се въвеждат в централната система на СВИ възможно най-скоро след като техническата невъзможност или неизправността е била отстранена. Държавите членки предприемат необходимите мерки и осигуряват необходимата инфраструктура, оборудване и ресурси, за да гарантират, че такова временно съхраняване на място може да бъде извършено по всяко време и за всеки от техните гранично-пропускателни пунктове.

Без да се засяга задължението за извършване на гранични проверки съгласно настоящия регламент в изключителен случай, когато е технически невъзможно да бъдат въведени данни в централната система на СВИ и в националните единни интерфейси и е технически невъзможно данните да се съхраняват временно на място в електронен формат, граничният служител съхранява ръчно данните за влизане/излизане в съответствие с членове 16—20 от Регламент (ЕС) 2017/2226, с изключение на биометричните данни, и поставя печат за влизане или излизане в документа за пътуване на гражданина на трета страна. Тези данни се въвеждат в централната система на СВИ веднага щом това е технически възможно.

В съответствие с член 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2226 държавите членки информират Комисията за подпечатването на документите за пътуване в случай на извънредни ситуации, посочени във втора алинея от настоящата точка;

ii) чрез дерогация от член 8, параграф 3, буква а), подточка iii) и параграф 3, буква ж), подточка iv) от настоящия регламент, за граждани на трети страни, притежаващи виза, посочена в член 6, параграф 1, буква б), когато е технически възможно, проверката на самоличността на притежателя на визата се извършва чрез справка директно във ВИС в съответствие с член 18 от Регламент (ЕО) № 767/2008.

▼B

4. Всяка държава членка изпраща веднъж годишно доклад за прилагането на настоящия член до Европейския парламент и до Комисията.

▼B

Член 10

Отделни ленти и информация за знаци

1. Държавите членки осигуряват отделни ленти, по-специално на гранично-пропускателни пунктове, разположени на въздушните граници, с цел извършване на проверки на лица в съответствие с член 8. Тези ленти се различават чрез знаците, които носят обозначенията, които се съдържат в приложение III.

Държавите членки могат да осигурят отделни ленти на морските и сухопътните гранично-пропускателни пунктове и на границите между държавите членки, които не прилагат член 22 на общите си граници. Знаците, които носят обозначенията, съдържащи се в приложение III, се използват, ако държавата членка осигурява отделни ленти на тези граници.

Държавите членки осигуряват, че тези ленти са ясно обозначени със знаци, включително където правилата, свързани с използването на различни ленти, са отменени съгласно предвиденото в параграф 4 с цел да осигурят оптимален поток на лица, преминаващи границата.

2. Лицата, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, имат право да използват лентите, обозначени със знака, предвиден в част А („ЕС, ЕИП, Ш“) от приложение III. Те могат също така да използват лентите, обозначени със знака, предвиден в част Б1 („Не се изисква виза“) и част Б2 („Всички паспорти“) от приложение III.

Гражданите на трети страни, които не са задължени да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001, и гражданите на трети страни, които притежават валидно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, могат да използват лентите, обозначени със знака, предвиден в част Б1 („Не се изисква виза“) от приложение III към настоящия регламент. Те могат също така да използват лентите, обозначени със знака, предвиден в част Б2 („Всички паспорти“) от приложение III към настоящия регламент.

Всички останали лица използват лентите, обозначени със знака, предвиден в част Б2 („Всички паспорти“) от приложение III.

Обозначенията на знаците, посочени в първа, втора и трета алинея, могат да се изписват на езика или езиците, които съответната държава членка прецени за подходящи.

Осигуряването на отделни ленти, обозначени със знака, предвиден в част Б1 („Не се изисква виза“) от приложение III, не е задължително. Държавите членки вземат решение дали да осигурят такива ленти и на кои гранично-пропускателни пунктове да направят това в зависимост от практическите нужди.

3. На морски и сухопътни гранично-пропускателни пунктове държавите членки могат да разделят потока превозни средства на различни ленти за леки и тежкотоварни превозни средства и автобуси, като използват знаците, предвидени в част В от приложение III.

Държавите членки могат да използват различни обозначения на тези знаци според случая предвид местните обстоятелства.

▼M3

3а. Когато държавите членки решат да използват електронни врати,, системи за самообслужване или системи за автоматизиран граничен контрол, те използват знаците, предвидени в приложение III, част Г за обозначение на съответните ленти.

3б. Когато държавите членки решат да установят национална програма за улесняване в съответствие с член 8г, те могат да решат да използват специални ленти за гражданите на трети страни, които се ползват от такава национална програма за улесняване. Те използват знаците, предвидени в част Д от приложение III, за да обозначат съответните ленти.

▼B

4. В случай на временен дисбаланс в потока на превозни средства на даден гранично-пропускателен пункт правилата, свързани с използването на различни ленти, могат да бъдат отменени от компетентните органи за времето, необходимо за нормализиране на трафика.

▼M3

Член 11

Подпечатване на пътните документи

1. Когато това е изрично предвидено в националното ѝ право, дадена държава членка може да подпечатва при влизане и излизане пътните документи на граждани на трети страни, притежаващи разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, издадени от тази държава членка.

2. Пътният документ на гражданин на трета страна, притежател на документ за улеснен транзит с влак, издаден в съответствие с Регламент (ЕО) № 693/2003 следва да бъде подпечатан при влизане и излизане. Освен това пътният документ на гражданин на трета страна, който е притежател на валиден документ за улеснен транзит, издаден в съответствие с Регламент (ЕО) № 693/2003, и който осъществява транзита с влак, без да слиза на територията на държава членка, се подпечатва при влизане и излизане.

3. Пътните документи на граждани на трети страни, които въз основа на еднократна или двукратна входна национална виза за краткосрочно пребиваване влизат или излизат от територията на държава членка, която все още не прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, но използва СВИ, се подпечатват при влизане и излизане.

4. Практическите разпоредби за подпечатване се съдържат в приложение IV.

Член 12

Презумпция по отношение изпълнението на условията за продължителност на краткосрочния престой

1. Без да се засягат разпоредбите на член 12а, ако не е създадено индивидуално досие в СВИ за гражданин на трета страна, който се намира на територията на държава членка, или ако в записа за влизане/излизане на гражданина на трета страна не се съдържа дата на излизане след датата, на която изтича разрешеният срок на престой, компетентните органи могат да считат, че гражданинът на трета страна не отговаря или повече не отговаря на условията, свързани с продължителността на разрешения престой на територията на държавите членки.

▼M3

2. Презумпцията, посочена в параграф 1 от настоящия член, не се прилага за гражданин на трета страна, който може да представи по какъвто и да било начин достоверни доказателства, че се ползва с право на свободно движение съгласно правото на ЕС или че притежава разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване. Когато е приложимо, се прилага член 35 от Регламент (ЕС) 2017/2226.

3. Презумпцията, посочена в параграф 1, може да бъде оборена, ако гражданинът на трета страна предостави по какъвто и да било начин надеждни доказателства, като например билет за транспорт или доказателство за присъствие извън територията на държавите членки или датата на изтичане на срока на валидност на предишно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, че е спазил условията, свързани с продължителността на краткосрочния престой.

В случай на отхвърляне компетентните органи създават лично досие в СВИ, ако е необходимо, или посочват в СВИ датата и мястото, на които гражданинът на трета страна е преминал външната граница на една от държавите членки или вътрешната граница на държава членка, която още не прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, но използва СВИ в съответствие с член 20 от Регламент (ЕС) 2017/2226.

4. В случай че презумпцията по параграф 1 не бъде оборена, гражданинът на трета страна, намиращ се на територията на държавите членки, може да бъде върнат в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета ([1]).

Гражданин на трета страна, който се ползва с правото на свободно движение съгласно правото на Съюза, може да бъде върнат само в съответствие с Директива 2004/38/ЕО.

Член 12а

Преходен период и преходни мерки

1. За период от 180 дена след пускането в действие на СВИ с цел проверка при влизане и излизане дали дадено лице, допуснато за краткосрочен престой, не е превишило максималната продължителност на разрешения престой, и когато е приложимо, проверка при влизане дали дадено лице не е превишило броя на влизанията, позволени с еднократната или двукратната входна виза за краткосрочно пребиваване, граничните служители вземат предвид престоя на територията на държавите членки през периода от 180 дни, предшестващ влизането или излизането, като проверяват наред с данните за влизане/излизане, регистрирани в СВИ, и печатите в пътните документи.

2. Когато дадено лице е влязло на територията на държавите членки преди пускането в действие на СВИ и излиза след като СВИ е пусната в действие, при излизане на лицето се създава лично досие в СВИ и в записа за влизане/излизане се въвежда датата на влизането в съответствие с член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2226. Приложението на настоящия параграф не се ограничава до 180-дневен период след пускането в действие на СВИ, посочен в параграф 1. В случай на несъответствие между датата на печата, поставен при влизане, и данните, записани в СВИ, датата на печата при влизане има предимство.

([1]) Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

▼M6

Член 13

Наблюдение на границата

1. Основната цел на наблюдението на границата е да се предотвратяват или откриват неразрешени преминавания на границата, да се допринася за подобряване на осведомеността за състоянието, да се противодейства на трансграничната престъпност и да се предприемат мерки срещу лицата, които са преминали границата незаконно. Това включва също така извършването на анализи на риска. Без да се засягат членове 3 и 4, лице, което незаконно е преминало граница и което няма право на престой на територията на съответната държава членка, се задържа и спрямо него се прилагат процедури, които са в съответствие с Директива 2008/115/ЕО.

2. Граничните служители използват всички необходими ресурси, включително стационарни или мобилни екипи за извършване на наблюдение на границата. Наблюдението на границата се извършва по такъв начин, че да предотвратява и разубеждава лицата да извършват неразрешени преминавания на границата между граничните контролно-пропускателни пунктове или да заобикалят проверките на граничните контролно-пропускателни пунктове, и се извършва при пълно спазване на задълженията, предвидени в член 4.

3. Наблюдението между граничните контролно-пропускателни пунктове се извършва от гранични служители, чиито брой и методи са съобразени със съществуващите или предвидимите рискове и заплахи. При него се използват картини на състоянието, за да се подобри способността му да намали броя на мигрантите, които губят живота си на външните граници, по протежение на външните граници или в близост до тях. Наблюдението включва чести и внезапни промени на интервалите при наблюдение, както и други методи или техники, така че неразрешените преминавания на границата да се предотвратяват или откриват ефективно.

4. Наблюдението се извършва от стационарни или мобилни екипи, които изпълняват задълженията си, като патрулират или като се разполагат на места, известни или приемани за чувствителни. Целта на наблюдението е предотвратяването на неразрешените преминавания на границата или задържането на лица във връзка с неразрешени преминавания на външната граница. Наблюдението може също така да се извършва чрез технически средства, включително електронни средства, оборудване, системи за наблюдение и — когато това е целесъобразно — всякакви видове стационарна и мобилна инфраструктура.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 37 от настоящия регламент относно допълнителни мерки, уреждащи наблюдението, включително разработването на общи минимални стандарти за наблюдение на границата. Тези общи минимални стандарти са съобразени с вида на границите, например сухопътни, морски или въздушни граници, степените на въздействие, определени за всеки участък от външните граници в съответствие с член 34 от Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и други имащи отношение фактори, като например географските особености.

▼B

Член 14

Отказ за влизане

1. На гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в член 6, параграф 1, и не спада към категориите лица, посочени в член 6, параграф 5, се отказва влизане на

([1]) Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2019 г. за европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1052/2013 и (ЕС) 2016/1624 (ОВ L 295, 14.11.2019 г., стр. 1).

▼B

териториите на държавите членки. Това не накърнява прилагането на специални разпоредби относно правото на убежище и международна закрила или относно издаването на визи за дългосрочно пребиваване.

2. Отказ за влизане може да бъде издаден единствено въз основа на аргументирано решение, което посочва точните причини за отказа. Решението се взима от орган, упълномощен от националното законодателство. То незабавно влиза в сила.

Аргументираното решение, което посочва точните причини за отказа, се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане. Попълненият стандартен формуляр се предава на съответния гражданин на трета страна, който потвърждава получаването на решението за отказ за влизане чрез този формуляр.

▼M3

Данните за граждани на трети страни, чието влизане за краткосрочен престой е било отказано, се регистрират в СВИ в съответствие с член 6а, параграф 2 от настоящия регламент и с член 18 от Регламент (ЕС) 2017/2226.

▼B

3. Лицата, на които е издаден отказ за влизане, могат да обжалват. Обжалването се извършва в съответствие с националното право. На гражданите на трети страни се предоставя също така писмена информация за лицата за контакт, които могат да предоставят информация за представители, компетентни да действат от името на граждани на трети страни в съответствие с националното право.

Подаването на апелативна жалба няма суспензивен ефект по отношение на решението за отказ за влизане.

▼M3

Без да се засяга всякаква компенсация, предоставена в съответствие с националното право, в случаите, когато при обжалването бъде заключено, че решението за отказ за влизане е било необосновано, засегнатият гражданин на трета страна има право на поправяне на въведените в СВИ данни или на заличаване на зачеркнатия печат за влизане, или на двете, както и на заличаване на други зачеркивания или добавяния, които са направени от държавата членка, отказала влизането.

▼B

4. Граничните служители гарантират, че гражданин на трета страна, на когото е забранено влизане, няма да влезе на територията на съответната държава членка.

5. Държавите членки събират статистически данни за броя на лицата, на които е отказано влизане, основанията за такъв отказ, гражданството на лицата, на които е отказано влизане, и вида граница (сухопътна, въздушна или морска), на която им е отказано влизане, и ежегодно предават тези данни на Комисията (Евростат) в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

6. Подробни правила относно отказа за влизане се съдържат в част А от приложение V.

([1]) Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23).

▼B

ГЛАВА III

Персонал и ресурси за граничен контрол и сътрудничество между държавите членки

Член 15

Персонал и ресурси за граничен контрол

Държавите членки осигуряват необходимия персонал и ресурси в достатъчни количества за извършване на граничен контрол на външните граници в съответствие с членове 7—14 по такъв начин, че да осигурят ефективно, високо и еднакво ниво на контрол на външните си граници.

Член 16

Изпълнение на граничния контрол

1. Граничният контрол, предвиден в членове 7 — 14, се извършва от гранични служители в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент и националното право.

При извършване на посочения граничен контрол не се засягат правомощията да се завежда наказателно дело, предоставени на граничните служители от национално право и попадащи извън обхвата на настоящия регламент.

Държавите членки гарантират, че граничните служители са специално и добре обучени професионалисти, при отчитане на общите учебни програми за граничните служители, установени и разработени от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки („Агенцията“), създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004. Учебните програми включват специализирано обучение за определяне на ситуации, включващи уязвими лица, например непридружени ненавършили пълнолетие лица и жертви на трафик, и за справянето с такива ситуации. Държавите членки, с подкрепата на Агенцията, насърчават граничните служителите да изучават езиците, необходими за изпълнение на задачите им.

2. Държавите членки изпращат на Комисията списък с националните си служби, отговорни за граничен контрол съгласно националното им законодателство в съответствие с член 39.

3. За ефективното контролиране на границите държавите членки осигуряват тясно и постоянно сътрудничество между националните си служби, отговорни за граничния контрол.

Член 17

Сътрудничество между държавите членки

1. Държавите членки взаимно се подпомагат и поддържат тясно и постоянно сътрудничество с оглед ефективното изпълнение на граничния контрол, в съответствие с членове 7—16. Те разменят релевантна информация.

2. Оперативното сътрудничество между държавите членки в областта на управление на външните граници се координира от Агенцията.

▼B

3. Без да се засягат компетенциите на Агенцията, държавите членки могат да продължат оперативното сътрудничество с други държави членки и/или трети страни на външните граници, включително размяната на офицери за свръзка, когато такова сътрудничество има допълващ характер по отношение дейността на Агенцията.

Държавите членки се въздържат от всякаква дейност, която би могла да застраши функционирането на Агенцията или постигането на нейните цели.

Държавите членки докладват на Агенцията за оперативно сътрудничество, посочено в първата алинея.

4. Държавите членки осигуряват обучение за правилата за граничен контрол и основните права. В това отношение се държи сметка за общите стандарти на обучение, създадени и доразвити от Агенцията.

Член 18

Съвместен контрол

1. Държави членки, които не прилагат член 22 на общите си сухопътни граници, до момента на прилагане на посочения член могат съвместно да контролират тези общи граници, в които случаи дадено лице може да бъде спряно само веднъж с цел извършване на проверки при влизане и излизане, без да се накърнява индивидуалната отговорност на държавите членки, произтичаща от членове 7 — 14.

За тази цел държавите членки могат да сключват двустранни споразумения помежду си.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за всякакви споразумения, сключени в съответствие с параграф 1.

ГЛАВА IV

Специфични правила за гранични проверки

Член 19

Специфични правила за различните видове граници и различните превозни средства за преминаване на външни граници

Специфичните правила, съдържащи се в приложение VI, се прилагат по отношение на проверките, извършвани на различните видове граници и различните превозни средства, използвани за преминаване през гранично-пропускателни пунктове.

Тези специфични правила могат да съдържат дерогации от членове 5 и 6 и членове от 8 до 14.

Член 20

Специфични правила за проверки на определени категории лица

1. Специфичните правила, съдържащи се в приложение VII, се прилагат по отношение на проверки на следните категории лица:

▼M3

а) държавни глави, правителствени ръководители и членове на национални правителства с придружаващите ги съпруги(зи), членове на техните официални делегации, както и кралски особи и други високопоставени членове на кралско семейство;

▼B

б) пилоти на самолети и други членове на екипажа;

в) моряци;

г) притежатели на дипломатически, официални или служебни паспорти и членове на международни организации;

д) презгранични работници;

е) непълнолетни лица;

ж) спасителни служби, полиция, пожарни екипи и гранични служители;

з) офшорни работници.

Тези специфични правила могат да съдържат дерогации от членове 5 и 6 и членове 8 — 14.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за моделите карти, издадени от техните министри на външните работи за акредитиране на членове на дипломатически мисии и консулски представителства и членове на техните семейства в съответствие с член 39.

ГЛАВА V

▼M6

Специални мерки, свързани с външните граници

▼B

Член 21

Мерки по външните граници и подкрепа от Агенцията

1. Когато са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничния контрол на външните граници в доклада за оценка, изготвен съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, и с оглед да се гарантира спазването на препоръките, посочени в член 15 от същия регламент, Комисията може чрез акт за изпълнение да препоръча на оценяваната държава членка да предприеме определени специални мерки, които могат да включват една от следните мерки или и двете:

а) започване на разполагането на европейски екипи за гранична охрана в съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004;

б) представяне за становище на Агенцията на своите стратегически планове, изготвени въз основа на оценка на риска, включително информация за разполагането на персонал и оборудване.

Този акт за изпълнение се приема съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 38, параграф 2.

2. Комисията информира редовно комитета, създаден в съответствие с член 38, параграф 1, относно напредъка в изпълнението на посочените в параграф 1 от настоящия член мерки и относно неговото въздействие спрямо констатираните недостатъци.

Комисията също така информира Европейския парламент и Съвета.

▼B

3. Когато в доклад за оценка по параграф 1 е направено заключение, че оценяваната държава членка сериозно пренебрегва задълженията си и поради това трябва да докладва за изпълнението на съответния план за действие в срок от три месеца съгласно член 16, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, и когато след изтичане на този тримесечен срок Комисията установи, че положението продължава да бъде същото, Комисията може да задейства процедурата, предвидена в член 29 от настоящия регламент, ако всички условия за прилагането на тази процедура са налице.

▼M6

Член 21а

Временни ограничения за пътуване до Съюза

1. Настоящият член се прилага при мащабни извънредни ситуации в областта на общественото здраве.

2. Съветът, въз основа на предложение на Комисията, може да приеме регламент за изпълнение, в който се предвиждат временни ограничения за пътуване до държавите членки, които да се прилагат по външните граници.

Временните ограничения за пътуване до Съюза могат да включват ограничения за влизане в държавите членки и временни ограничения, свързани със здравето, които са необходими за защитата на общественото здраве в пространството без контрол на вътрешните граници. Тези временни ограничения, свързани със здравето, могат да включват извършване на тестове, карантина и самоизолация.

Временните ограничения за пътуване до Съюза трябва да са пропорционални и недискриминационни. Когато държава членка приеме по-строги ограничения от предвидените в регламента за изпълнение, тези ограничения не трябва да оказват отрицателно въздействие върху функционирането на пространството без контрол на вътрешните граници. Временните ограничения, свързани със здравето, по отношение на лицата, които се ползват от правото на свободно движение съгласно правото на Съюза, трябва винаги да са в съответствие с Директива 2004/38/ЕО.

3. Следните категории лица се освобождават от ограниченията за влизане, независимо от целта на тяхното пътуване:

а) лицата, които се ползват от правото на свободно движение съгласно правото на Съюза;

б) гражданите на трети страни, които имат статут на дългосрочно пребиваващи съгласно Директива 2003/109/ЕО, лицата, които имат право на пребиваване съгласно други инструменти на правото на Съюза или съгласно националното право, включително лица, ползващи се с международна закрила, или лица, които притежават национална виза за дългосрочно пребиваване, както и членовете на техните семейства.

4. Категориите лица, изброени в част А от приложение XI, се освобождават от ограниченията за влизане.

5. Дадена категория лица, посочена в част Б от приложение XI, се освобождава от ограниченията за влизане, когато тази категория е включена в регламента за изпълнение, посочен в параграф 2.

▼M6

6. Когато е целесъобразно, в посочения в параграф 2 регламент за изпълнение:

а) се посочват, когато това се налага поради естеството на мащабната извънредна ситуация в областта на общественото здраве, категориите лица, предприемащи наложително пътуване, изброени в част Б от приложение XI, които да бъдат освободени от ограниченията за влизане;

б) се определят географски области или трети страни, за пътуване от които могат да се прилагат ограничения или освобождаване от ограниченията, и се установява процедура за периодичния преглед на ситуацията в тези области или страни и на наложените ограничения за пътуване въз основа на обективна методика и обективни критерии, включително по-специално епидемичната обстановка;

в) се определят условията, при които неналожителните пътувания могат да бъдат ограничени или освободени от ограниченията, включително доказателствата, които да бъдат представени в подкрепа на освобождаването, и условията, свързани с продължителността и естеството на престоя в областите или страните, посочени в буква б);

г) се посочват минималните временни ограничения, свързани със здравето, които могат да бъдат прилагани спрямо лицата, посочени в параграф 3, букви а) и б);

д) чрез дерогация от параграфи 4 и 5, се установяват условията, при които могат да бъдат налагани ограничения за пътуване на лица, предприемащи наложително пътуване.

7. Ограниченията за влизане в държавите членки на лица, предприемащи наложително пътуване, се налагат само по изключение, за строго ограничен срок, докато не бъде получена достатъчно информация за мащабните извънредни ситуации в областта на общественото здраве, посочени в параграф 1, и докато Съветът по предложение на Комисията не определи и приеме други ограничения, свързани със здравето, които са необходими за защита на общественото здраве и които да се прилагат спрямо тези лица.

▼B

ДЯЛ III

ВЪТРЕШНИ ГРАНИЦИ

ГЛАВА I

Отсъствие на граничен контрол на вътрешните граници

Член 22

Преминаване на вътрешни граници

Вътрешните граници могат да се преминават на всяко място, без да се извършва гранична проверка на лицата, независимо от тяхното гражданство.

▼M6

Член 23

Проверки на територията

Отсъствието на граничен контрол на вътрешните граници не засяга:

а) упражняването на полицейски или други публични правомощия от компетентните органи на държавите членки на тяхна територия, включително в техните вътрешни гранични зони, предоставени им съгласно националното право, доколкото упражняването на тези правомощия няма ефект, равностоен на гранични проверки. Упражняването на тези правомощия може да включва, когато е целесъобразно, използването на технологии за мониторинг и наблюдение, които обикновено се използват на територията с цел справяне със заплахите за обществената сигурност или обществения ред. Упражняването от компетентните органи на техните правомощия не се смята по-специално за равностойно на гранични проверки, когато мерките отговарят на всички посочени по-долу условия:

i) нямат за цел граничен контрол;

ii) се основават на обща полицейска информация или, когато целта е да се ограничи разпространението на заразна болест, на информация за общественото здраве и на опита на компетентните органи по отношение на възможни заплахи за обществената сигурност или обществения ред и целят по-специално:

— да се противодейства на трансграничната престъпност;

— да се намали незаконната имиграция; или

— да се ограничи разпространението на заразна болест с епидемичен потенциал, установена от Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията;

iii) са планирани и извършени по начин, който ясно се различава от системните проверки на лица на външните граници, включително когато се извършват в транспортни възли или директно на борда при услуги за пътнически превоз, и при условие че се основават на оценка на риска;

б) възможността компетентните органи на държава членка или превозвачите да подлагат лица на проверки за сигурност, извършвани в транспортни възли в съответствие с националното право, при условие че на такива проверки се подлагат и лицата, които пътуват в рамките на една държава членка;

в) възможността държава членка да предвиди нормативно задължение за притежаване или носене на документи;

г) възможността държава членка да предвиди нормативно задължение гражданите на трети страни да съобщават за присъствието си на нейната територия и задължение управителите на места за настаняване да гарантират, че гражданите на трети страни попълват и подписват формуляри за регистрация, като се изключват придружаващите съпрузи, придружаващите ненавършили пълнолетие или членовете на туристически групи съгласно разпоредбите на членове 22 и 45 съответно от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници („Шенгенската конвенция“).

▼M6

Член 23а

Процедура за прехвърляне на лица, задържани във вътрешните гранични зони

1. Без да се засяга член 22, настоящият член установява процедурата за прехвърляне на граждани на трети страни, задържани в граничните зони, посочени в член 23, когато са изпълнени посочените по-долу условия:

а) гражданинът на трета страна е задържан по време на проверка, в която са участвали компетентните органи на двете държави членки в рамките на двустранно сътрудничество, което може да включва по-специално съвместни полицейски патрули, при условие че държавите членки са се споразумели да използват такава процедура в рамките на това двустранно сътрудничество; и

б) налице са ясни признаци, че гражданинът на трета страна е пристигнал директно от друга държава членка, и е установено, че този гражданин на трета страна няма право на престой на територията на държавата членка, в която е пристигнал, въз основа на информация, която е непосредствено достъпна за задържалите го органи, включително изявления на засегнатото лице, документи за самоличност, документи за пътуване или други документи, намерени у това лице, или на резултатите от търсения, извършени в съответните национални бази данни и бази данни на Съюза.

Процедурата, предвидена в параграфи 1 и 2, не се прилага за кандидати по смисъла на определението на член 3, точка 13 от Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) или за лица, на които е предоставена международна закрила, по смисъла на определението в член 3, точка 4 от Регламент (ЕС) 2024/1347 на Европейския парламент и на Съвета ([2]).

При прехвърлянето на гражданин на трета страна, за когото прехвърлящата държава членка предполага, че не е навършил пълнолетие, прехвърлящата държава членка информира приемащата държава членка за това предположение и двете държави членки гарантират, че всички предприети мерки са във висшия интерес на детето и в съответствие със съответното им национално право.

2. Чрез дерогация от член 6, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО, компетентните органи на държава членка могат, когато са изпълнени предвидените в параграф 1 от настоящия член условия, да решат незабавно да прехвърлят съответния гражданин на трета страна в държавата членка, от която лицето е пристигнало, в съответствие с процедурата, установена в приложение XII.

([1]) Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС (ОВ L, 2024/1348, 22.5.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

([2]) Регламент (ЕС) 2024/1347 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. относно стандартите за определянето на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единен статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, и за съдържанието на предоставената закрила, за изменение на Директива 2003/109/ЕО на Съвета и за отмяна на Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L, 2024/1347, 22.5.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

▼M6

3. Гражданите на трети страни, задържани в граничните зони и прехвърлени по процедурата по настоящия член, имат право на обжалване. Обжалването на решението за прехвърляне се извършва в съответствие с националното право на прехвърлящата държава членка. На тези граждани на трети страни се осигуряват ефективни правни средства за защита в съответствие с член 47 от Хартата. Прехвърлящата държава членка също така посочва на гражданите на трети страни — писмено и на език, който те разбират или за който има достатъчно основания да се предполага, че разбират — лицата за контакт, които могат да предоставят информация за представители, компетентни да действат от името на тези граждани на трети страни в съответствие с националното право. Обжалването няма суспензивен ефект.

4. Когато прехвърлящата държава членка прилага процедурата, посочена в параграф 2, от приемащата държава членка се изисква да вземе всички необходими мерки за приемане на съответния гражданин на трета страна в съответствие с процедурите, предвидени в приложение XII. Всички съответни разпоредби на Директива 2008/115/ЕО се прилагат в приемащата държава членка.

5. Държавите членки установяват практическите ред и условия в своите рамки за двустранно сътрудничество, включително с цел да се избягва, по правило, използването на посочената в настоящия член процедура, по-специално по отношение на участъците от вътрешните граници, където граничният контрол е бил повторно въведен или срокът му е бил удължен.

6. Процедурата, предвидена в настоящия член, не засяга съществуващите двустранни споразумения или договорености, посочени в член 6, параграф 3 от Директива 2008/115/ЕО.

7. Считано от 11 юли 2025 г. и ежегодно след това държавите членки предоставят на Комисията данните, записани в съответствие с част А, точка 4 от приложение XII.

▼B

Член 24

Премахване на пречки за трафика на шосейни пропускателни пунктове на вътрешните граници

▼M6

Държавите членки премахват всички пречки пред нормалния трафик на шосейните пропускателни пунктове на вътрешните граници, по-специално всякакви ограничения на скоростта, които не се основават изключително на съображения за пътна безопасност и не са необходими за използването на технологиите, посочени в член 23, буква а).

▼B

В същото време държавите членки се подготвят да осигурят съоръжения за проверки, в случай че се въведе повторно вътрешен граничен контрол.

▼B

ГЛАВА II

Временно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

▼M6

Член 25

Обща рамка за временното повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници

1. В случай че в пространството без контрол на вътрешните граници съществува сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в държава членка, тази държава членка може по изключение да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници.

Може да се счита, че сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност произтича по-специално от:

а) терористични инциденти или заплахи и заплахи, породени от тежка организирана престъпност;

б) мащабни извънредни ситуации в областта на общественото здраве;

в) извънредна ситуация, характеризираща се с внезапни мащабни неразрешени движения на граждани на трети страни между държавите членки, която оказва значителен натиск върху общите ресурси и капацитета на добре подготвени компетентни органи и която има вероятност да изложи на риск цялостното функциониране на пространството без контрол на вътрешните граници, като това е видно от анализа на информацията и всички налични данни, включително от съответните агенции на Съюза;

г) мащабни или привличащи голям интерес международни събития.

2. Във всички случаи граничен контрол на вътрешните граници се въвежда повторно само като крайна мярка. Обхватът и продължителността на временното повторно въвеждане на граничен контрол не трябва да надхвърлят строго необходимото като отговор на установената сериозна заплаха.

Граничен контрол може да бъде повторно въведен и срокът му — да бъде удължен съгласно членове 25а и 28 само когато държава членка е установила, че такава мярка е необходима и пропорционална с оглед на критериите, посочени в член 26, параграф 1, а когато срокът на този контрол е удължен — и като се взема предвид оценката на риска, посочена в член 26, параграф 2. Граничният контрол може да бъде повторно въведен и в съответствие с член 29, като се вземат предвид критериите, посочени в член 30.

3. Когато същата сериозна заплаха продължава да е налице, срокът на граничния контрол на вътрешните граници може да бъде удължен в съответствие с членове 25а или 29 или — когато заплахата е свързана с мащабни извънредни ситуации в областта на общественото здраве — с член 28.

Счита се, че същата сериозна заплаха продължава да е налице, когато обосновката, представена от държавата членка за удължаване на срока на граничния контрол, почива на същите основания като тези, които са оправдали първоначалното повторно въвеждане на граничен контрол.

▼M6

Член 25а

Процедура при случаи, изискващи предприемането на действия поради непредвидими или предвидими събития

1. В случаите, когато непредвидима сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в дадена държава членка налага предприемането на незабавни действия, държавата членка може по изключение незабавно да въведе повторно граничния контрол на вътрешните граници.

2. Едновременно с повторното въвеждане на граничен контрол съгласно параграф 1 от настоящия член държавата членка нотифицира Европейския парламент, Съвета, Комисията и другите държави членки за повторното въвеждане на граничен контрол в съответствие с член 27, параграф 1.

3. Когато държава членка въведе повторно граничен контрол на вътрешните граници съгласно параграф 1, граничният контрол се запазва за не по-дълго от един месец. Ако сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност продължава да е налице след изтичането на този срок, държавата членка може да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници за допълнителни срокове с максимална продължителност до три месеца.

4. Когато в дадена държава членка може да се предвиди възникването на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, тази държава членка нотифицира Европейския парламент, Съвета, Комисията и другите държави членки в съответствие с член 27, параграф 1 най-късно четири седмици преди планираното повторно въвеждане на граничен контрол или възможно най-скоро, ако обстоятелствата, пораждащи необходимостта от повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, станат известни на държавата членка по-малко от четири седмици преди планираното повторно въвеждане.

5. Когато се прилага параграф 4 от настоящия член и без да се засяга параграф 6, граничният контрол на вътрешните граници може да бъде въведен повторно за срок от най-много шест месеца. Когато сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност продължава да е налице след изтичане на този срок, държавата членка може да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници за срокове от най-много шест месеца, които могат да бъдат подновявани. Европейският парламент, Съветът и Комисията, както и другите държави членки се нотифицират за всяко удължаване на срока в съответствие с член 27 в сроковете, посочени в параграф 4 от настоящия член. При спазване на параграф 6 от настоящия член, максималната продължителност на граничния контрол на вътрешните граници не може да надвишава две години.

6. Когато дадена държава членка счита, че е налице сериозна извънредна ситуация, свързана с продължаваща сериозна заплаха, която оправдава продължаващата необходимост от граничен контрол на вътрешните граници за срок, надвишаващ максималния срок, посочен в параграф 5 от настоящия член, тя нотифицира Европейския парламент, Съвета и Комисията и другите държави членки за намерението си да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници за допълнителен срок от не повече от 6 месеца. Тази нотификация се изпраща най-късно четири седмици преди планираното удължаване на срока и — като се взима предвид становището на Комисията, прието съгласно член 27а, параграф 3 — включва оценка на риска в съответствие с член 26, параграф 2:

а) обосноваваща наличието на продължаваща заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност;

▼M6

б) обосноваваща заключението, че други мерки за отстраняване на заплахата се считат или са били счетени за неефективни към момента на нотификацията;

в) представяща мерки за смекчаване на въздействието, които се разглеждат като съпътстващи граничния контрол на вътрешните граници;

г) включваща, когато е целесъобразно, обзор на средствата, действията, условията и графика, разглеждани с оглед на премахването на граничния контрол на вътрешните граници.

В срок от три месеца след нотификацията, посочена в първа алинея, Комисията приема ново становище относно необходимостта и пропорционалността на удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници. След получаване на нотификацията Комисията може — по собствена инициатива или по искане на пряко засегнатата държава членка — да започне процес на консултации в съответствие с член 27а, параграф 1.

Когато при сериозна извънредна ситуация продължаващата необходимост от граничен контрол на вътрешните граници е потвърдена в резултат на процедурата, посочена в настоящия параграф, и допълнителният срок от шест месеца, посочен в първа алинея, не е достатъчен, за да се гарантира наличието на ефективни други мерки за справяне с продължаващата заплаха, държавата членка може да реши да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници още веднъж и за последен път за срок до шест месеца в съответствие с оценката на риска, посочена във втора алинея. Когато държава членка реши да направи това, тя незабавно нотифицира Комисията за намерението си да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници. Комисията приема незабавно препоръка относно съвместимостта на това последно удължаване на срока с Договорите, по-специално с принципите на необходимост и пропорционалност. В препоръката се набелязват също така, когато е целесъобразно заедно с други държави членки, ефективни компенсаторни мерки, които следва да бъдат приложени.

Член 26

Критерии за временното повторно въвеждане и удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници

1. За да установи дали повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници е необходимо и пропорционално в съответствие с член 25, параграф 2, държавата членка оценява по-специално:

а) целесъобразността на мярката за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници предвид естеството на установената сериозна заплаха, и по-специално дали с повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници е вероятно да се противодейства адекватно на заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност, както и дали целите, преследвани с подобно повторно въвеждане, могат да бъдат постигнати чрез:

i) използването на други мерки, като например пропорционални проверки, извършвани в контекста на проверки на територията съгласно член 23, буква а);

ii) използването на процедурата, посочена в член 23а;

iii) други форми на полицейско сътрудничество, предвидени в правото на Съюза;

▼M6

iv) общи мерки по отношение на временните ограничения за пътуване до държавите членки, посочени в член 21а, параграф 2;

б) вероятното въздействие на подобна мярка върху:

i) движението на хора в пространството без контрол на вътрешните граници; и

ii) функционирането на трансграничните региони, като се отчитат тесните социални и икономически връзки между тях.

2. Когато граничният контрол на вътрешните граници е бил прилаган в продължение на шест месеца в съответствие с член 25а, параграф 5, съответната държава членка извършва оценка на риска, която, в допълнение към елементите, съдържащи се в член 27, параграфи 2 и 3, включва и повторна оценка на критериите, предвидени в параграф 1 от настоящия член.

3. Когато граничният контрол на вътрешните граници е повторно въведен или срокът му е удължен, съответните държави членки гарантират, че той е придружен от подходящи мерки, с които се смекчава въздействието от повторното въвеждане на граничен контрол върху хората и превоза на стоки, като се обръща специално внимание на тесните социални и икономически връзки между трансграничните региони и на лицата, предприемащи наложително пътуване.

Член 27

Нотификация за временно повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници и оценка на риска

1. В нотификациите от държавите членки за повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния граничния контрол на вътрешните граници се съдържа следната информация:

а) основанията за повторното въвеждане или удължаването на срока, включително всички относими данни, с които подробно се описват събитията, съставляващи сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност;

б) обхватът на предложеното повторно въвеждане или удължаване на срока, като се посочва в кой участък или в кои участъци от вътрешните граници ще бъде повторно въведен граничен контрол на вътрешните граници или ще бъде удължен срокът му;

в) наименованията на определените контролно-пропускателни пунктове;

г) датата и продължителността на планираното повторно въвеждане или удължаване на срока;

д) оценката на необходимостта и пропорционалността, посочени в член 26, параграф 1, а в случай на удължаване на срока — в член 26, параграф 2;

е) в зависимост от случая, мерките, които ще се предприемат от други държави членки.

Нотификацията може да бъде изпратена заедно от две или повече държави членки.

▼M6

Държавите членки изпращат нотификацията, като използват образеца, утвърден от Комисията съгласно параграф 6.

2. Когато граничният контрол се е прилагал в продължение на шест месеца в съответствие с член 25а, параграф 5, всяка последваща нотификация за удължаването на срока на този контрол включва оценка на риска. В оценката на риска се описват мащабът и очакваните промени в сериозната заплаха, по-специално колко дълго се очаква да продължи сериозната заплаха и кои участъци от вътрешните граници могат да бъдат засегнати, като се предоставя и информация относно мерките за координация с другите държави членки, които са засегнати или е вероятно да бъдат засегнати от граничния контрол на вътрешните граници.

3. Когато държавите членки въвеждат повторно или удължават срока на граничния контрол поради наличието на ситуация, посочена в член 25, параграф 1, буква в), оценката, изисквана съгласно параграф 1, буква д) от настоящия член, съдържа също така оценка на риска и информация за внезапните мащабни неразрешени движения, включително цялата информация, получена от съответните агенции на Съюза съгласно съответните им правомощия, и анализ на данни от съответните информационни системи.

4. При поискване съответната държава членка предоставя на Комисията допълнителна информация, включително относно мерките за координация с държавите членки, засегнати от планираното удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници, както и допълнителна информация, необходима за оценяване на възможното използване на мерките, посочени в членове 23 и 23а.

5. От държавите членки не се изисква да предоставят цялата информация, посочена в параграфи 1 — 4 от настоящия член, в случаите, когато това е оправдано от съображения, свързани с обществената сигурност, като се взема предвид поверителността на текущи разследвания. Държавите членки, които изпращат нотификация съгласно параграф 1 или 2, могат при необходимост и в съответствие с националното си право да решат да класифицират цялата нотифицирана информация или части от нея, по-специално оценките на риска. Подобно класифициране не възпрепятства достъпа до информация чрез подходящи и сигурни канали от страна на другите държави членки, засегнати от временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници. Това класифициране не възпрепятства предоставянето на информация от държавите членки на Европейския парламент. Предаването и обработването на информацията и документите, предадени на Европейския парламент съгласно настоящия член, не включва оценките на риска, посочени в параграф 2, и е в съответствие с правилата относно изпращането и обработването на класифицирана информация.

6. Комисията приема акт за изпълнение за утвърждаване на образеца, посочен в параграф 1, трета алинея от настоящия член, и публикува този образец онлайн. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 38, параграф 2.

▼**M6**

Член 27а

Консултации с държавите членки и становище на Комисията

1. След получаване на нотификациите, подадени съгласно член 27, параграф 1, Комисията може, по собствена инициатива или по искане на държава членка, която е пряко засегната от граничния контрол на вътрешните граници, да започне процес на консултации, включително съвместни заседания между държавата членка, която планира да въведе повторно или да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници, и останалите държави членки, особено тези, които са пряко засегнати от подобни мерки, и съответните агенции на Съюза.

Целта на консултациите е да се проучи по-конкретно заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност, необходимостта и пропорционалността на планираното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, като се отчитат целесъобразността на други мерки, и ако вече е въведен повторно граничен контрол — въздействието на този граничен контрол и начините да се гарантира осъществяването на взаимното сътрудничество между държавите членки във връзка с повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници.

Държавата членка, която планира повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници, отчита резултатите от тези консултации при вземането на решение за повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници, както и при извършването на граничния контрол на вътрешните граници.

2. След получаването на нотификации, подадени във връзка с повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници, Комисията представя становище**,** **а** всяка държава членка може да представи становище, без да се засяга член 72 от ДФЕС, ако въз основа на информацията, която се съдържа в нотификацията и оценката на риска, когато е приложимо, или на допълнителна информация, тя има опасения относно необходимостта или пропорционалността на планираното повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници.

3. След получаването на нотификации, подадени във връзка с удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници съгласно член 25а, параграф 4, което води до продължаване на граничния контрол на вътрешните граници за общо 12 месеца, Комисията представя становище относно необходимостта и пропорционалността на този граничен контрол.

Становището на Комисията съдържа най-малко:

а) оценка на това дали повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници е в съответствие с принципите на необходимост и пропорционалност;

б) оценка на това дали са били проучени в достатъчна степен други мерки за отстраняване на сериозната заплаха;

Когато се оценява повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници и се установи, че това е в съответствие с принципите на необходимост и пропорционалност, становището съдържа, когато е целесъобразно, препоръки за подобряване на сътрудничеството между държавите членки, за да се ограничи въздействието на граничния контрол на вътрешните граници и да се допринесе за намаляване на продължаващата заплаха.

▼**M6**

4. Когато приеме становището, посочено в параграф 2 или 3, Комисията започва процес на консултации в съответствие с параграф 1, за да обсъди становището с държавите членки.

Член 28

Специален механизъм за случаите, когато мащабна извънредна ситуация в областта на общественото здраве излага на риск цялостното функциониране на пространството без контрол на вътрешните граници

1. Когато Комисията установи, че съществува мащабна извънредна ситуация в областта на общественото здраве, която засяга няколко държави членки, като излага на риск цялостното функциониране на пространството без контрол на вътрешните граници, тя може да отправи предложение до Съвета да приеме решение за изпълнение, с което се разрешава повторното въвеждане на граничен контрол от държавите членки, включително всякакви подходящи мерки за смекчаване на въздействието, които да бъдат въведени на национално равнище и на равнището на Съюза, когато наличните мерки, посочени в членове 21а и 23, не са достатъчни за справяне с мащабната извънредна ситуация в областта на общественото здраве. Държавите членки могат да поискат от Комисията да представи на Съвета такова предложение.

2. Решението за изпълнение на Съвета, посочено в параграф 1, е със срок на действие от най-много шест месеца и може да бъде подновено по предложение на Комисията за допълнителни срокове от най-много шест месеца, докато трае мащабната извънредна ситуация в областта на общественото здраве, като се взема предвид прегледът, посочен в параграф 4.

3. Когато държавите членки въвеждат повторно граничен контрол или удължават срока му поради мащабната извънредна ситуация в областта на общественото здраве, посочена в параграф 1, този граничен контрол, считано от влизането в сила на решението за изпълнение на Съвета, посочено в параграф 1, се основава на това решение.

4. Комисията редовно прави преглед на промените в мащабната извънредна ситуация в областта на общественото здраве, посочена в параграф 1, както и на въздействието на мерките, приети в съответствие с решението на Съвета, посочено в параграф 1, с цел да прецени дали тези мерки продължават да са оправдани и ако не са, да предложи възможно най-бързо премахване на граничния контрол на вътрешните граници.

5. Държавите членки незабавно нотифицират Европейския парламент, Съвета, Комисията и другите държави членки за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с решението на Съвета, посочено в параграф 1.

6. Държавите членки могат да предприемат други мерки, посочени в член 23, за да ограничат обхвата на граничния контрол на вътрешните граници. Комисията взема предвид тези мерки при прегледа, посочен в параграф 4 от настоящия член.

▼B

Член 29

Специална процедура при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници

▼M1

1. При извънредни обстоятелства, когато цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници е застрашено поради трайни и сериозни недостатъци, свързани с контрола на външните граници, както е посочено в член 21 от настоящия регламент, или в резултат на неизпълнение от страна на държава членка на решение на Съвета, както е посочено в член 19, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и доколкото тези обстоятелства представляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници или в части от него, може да бъде въведен повторно граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 2 от настоящия член за срок от не повече от шест месеца. Този срок може да бъде удължен не повече от три пъти с допълнителен срок от не повече от шест месеца, ако извънредните обстоятелства продължават да са налице.

▼B

2. Като крайна мярка и с цел защита на общите интереси в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, когато всички останали мерки, по-специално посочените в член 21, параграф 1, не са в състояние ефективно да преодолеят установената сериозна заплаха, Съветът може да препоръча на една или повече държави членки да вземат решение за повторновъвеждане на граничен контрол на всички или на отделни участъци от своите вътрешни граници. Препоръката на Съвета се основава на предложение на Комисията. Държавите членки могат да поискат от Комисията да представи на Съвета такова предложение за препоръка.

В препоръката си Съветът посочва най-малкото информацията по член 27, параграф 1, букви а) — д).

Съветът може да препоръча удължаване съгласно условията и процедурите, предвидени в настоящия член.

Преди държава членка да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници съгласно настоящия параграф, тя нотифицира съответно останалите държави членки, Европейския парламент и Комисията.

3. В случай че посочената в параграф 2 препоръка не бъде изпълнена от дадена държава членка, същата държава членка съобщава незабавно в писмена форма основанията си за това на Комисията.

В такъв случай Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, в който се оценяват основанията, посочени от съответната държава членка, както и последиците за защитата на общите интереси на пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

([1]) Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (ОВ L 251, 16.9.2016 г., стр. 1).

▼B

4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани със ситуация, при която обстоятелствата, породили необходимостта от удължаване на прилагането на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 2, станат известни по-малко от 10 дни преди изтичането на предходния срок на повторно въвеждане, Комисията може да приеме незабавно всички необходими препоръки чрез актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 38, параграф 3. В рамките на 14 дни от приемането на такива препоръки Комисията представя на Съвета предложение за препоръка съгласно параграф 2 от настоящия член.

5. Настоящият член не засяга мерките, които могат да се приемат от държавите членки в случай на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност съгласно членове 25, 27 и 28.

Член 30

Критерии за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници

1. Когато като крайна мярка Съветът препоръча съгласно член 29, параграф 2 временно повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече вътрешни граници или на участъци от тях, той прави оценка на степента, в която с тази мярка има вероятност по адекватен начин да бъде отстранена заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, и оценка на пропорционалността на мярката спрямо тази заплаха. Тази оценка се основава на подробната информация, предоставена от съответната(ите) държава(и) членка(и) и от Комисията, както и на всяка друга имаща отношение информация, включително информацията, получена съгласно параграф 2 от настоящия член. При извършването на тази оценка се отчитат по-специално следните обстоятелства:

а) наличността на мерки за техническо или финансово подпомагане, до които може да се прибегне или вече се е прибягнало на национално равнище или на равнището на Съюза, или и на двете равнища, включително подкрепа от органи на Съюза, служби или агенции, като Агенцията, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, създадена с Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) или Европейската полицейска служба (Европол), създадена с Решение 2009/371/ПВР, и степента, в която с тези мерки има вероятност по адекватен начин да бъдат отстранени заплахите за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници;

б) настоящите и вероятните бъдещи последици от евентуални сериозни недостатъци, свързани с граничния контрол на външните граници, установени при оценките, проведени съгласно Регламент (ЕС) № 1053/2013, както и степента, в която тези сериозни недостатъци съставляват сериозни заплахи за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници;

([1]) Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището (ОВ L 132, 29.5.2010 г., стр. 11).

▼B

в) вероятните последици от повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

2. Преди да приеме предложение за препоръка на Съвета съгласно член 29, параграф 2, Комисията може:

а) да поиска от държавите членки, Агенцията, Европол или други органи, служби или агенции на Съюза да ѝ предоставят допълнителна информация;

б) да проведе проверки на място с помощта на експерти от държавите членки и от Агенцията, Европол или друг имащ отношение орган, служба или агенция на Съюза с цел да получи или провери информация, от значение за посочената препоръка.

Член 31

Информиране на Европейския парламент и на Съвета

Комисията и съответната(ите) държава(и) членка(и) информират Европейския парламент и Съвета във възможно най-кратък срок за всички основания, които биха могли да задействат прилагането на член 21 и членове 25 — 30.

Член 32

Разпоредби, които се прилагат при повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

На местата, където се въвежда повторно граничен контрол на вътрешни граници, се прилагат с необходимите изменения съответните разпоредби на дял II.

▼M6

Член 33

Доклад за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

1. В срок от четири седмици след премахването на граничния контрол на вътрешните граници държавите членки, които са извършвали граничен контрол на вътрешните граници, представят на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад относно повторното въвеждане и когато е приложимо, удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници.

2. Без да се засяга параграф 1, когато срокът на граничния контрол е удължен съгласно член 25а, параграф 5, съответната държава членка представя доклад при изтичането на срок от 12 месеца и 12 месеца след това, ако по изключение граничният контрол продължава да се прилага.

3. Докладът съдържа по-конкретно първоначалната и последващата оценка на необходимостта и пропорционалността на граничния контрол, изпълнението на критериите, посочени в член 26, извършването на проверките, практическото сътрудничество със съседните държави членки, произтичащото въздействие върху свободното движение на хора, по-специално в трансграничните региони, ефективността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, включително последваща оценка на необходимостта и пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол.

▼M6

4. Комисията приема акт за изпълнение за утвърждаване на единен образец за този доклад и го публикува онлайн. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 38, параграф 2.

5. Комисията може да изготви становище относно тази последваща оценка на временното повторно въвеждане на граничен контрол на една или няколко вътрешни граници или на участъци от тях.

6. Най-малко веднъж годишно Комисията докладва на Европейския парламент и Съвета за функционирането на пространството без контрол на вътрешните граници. Комисията може също така да обсъди доклада за състоянието на Шенген отделно с Европейския парламент и със Съвета. Докладът съдържа списък на всички решения за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, взети през съответната година, както и действията, предприети от Комисията във връзка с повторно въведения граничен контрол на вътрешните граници. В доклада се обръща особено внимание на граничния контрол, който се прилага повече от 12 месеца. Той включва също така оценка на необходимостта и пропорционалността на повторното въвеждане и удължаването на срока на граничния контрол през периода, обхванат от този доклад, както и информация за тенденциите в рамките на пространството без контрол на вътрешните граници по отношение на неразрешените движения на граждани на трети страни, като се отчитат наличната информация от съответните агенции на Съюза и анализът на данни от съответните информационни системи.

▼B

Член 34

Информиране на обществеността

Комисията и съответната държава членка информират обществеността по координиран начин относно решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници и посочват по-специално началната и крайната дата за тази мярка, освен когато са налице императивни съображения за сигурност това да не се направи.

Член 35

Поверителност

По молба на съответната държава членка останалите държави членки, Европейският парламент и Комисията зачитат поверителността на информацията, предоставена във връзка с повторното въвеждане и удължаване на срока на граничен контрол, и доклада, изготвен съгласно член 33.

ДЯЛ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

▼M6

Член 36

Изменения на приложенията

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 37 за изменение на приложения III, IV и VIII.

▼M6

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 37 за допълване на настоящия регламент, като добавя в част Б от приложение XI категории лица, предприемащи наложително пътуване.

3. Когато, в надлежно обосновани случаи, това е необходимо поради наложителни причини за спешност, свързани с естеството на мащабна извънредна ситуация в областта на общественото здраве, процедурата, предвидена в член 37а, се прилага за делегирани актове, приети съгласно параграф 2 от настоящия член.

▼B

Член 37

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 13, параграф 5 и член 36, се предоставя на Комисията за неопределен срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 13, параграф 5 и член 36, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 13, параграф 5 и член 36, влиза в сила, ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

▼M6

Член 37а

Процедура по спешност

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, при условие че не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.

2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 37, параграф 5. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.

▼B

Член 38

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Комитетът е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.

Член 39

Нотификации

1. Държавите членки изпращат на Комисията:

а) списък с разрешенията за пребиваване, в който се разграничават разрешенията по член 2, точка 16, буква а) и разрешенията по член 2, точка 16, буква б) и който се придружава от образец на разрешенията по член 2, точка 16, буква б). Картите за пребиваване, издадени в съответствие с Директива 2004/38/ЕО, се посочват изрично, а за картите за пребиваване, които не съответстват на единния формат, установен в Регламент (ЕО) № 1030/2002, се представят образци;

б) списък с гранично-пропускателните си пунктове;

в) справка за референтните суми, които се изискват за преминаване на външните им граници, определени за съответната година от националните органи;

г) списък с националните служби, отговорни за граничния контрол;

д) образци на моделите карти, издавани от министерствата на външните работи;

е) изключенията от правилата за преминаване на външните граници, посочени в член 5, параграф 2, буква а);

ж) статистиките, посочени в член 11, параграф 3;

▼M6

з) зоните, считани за трансгранични региони, и всички съответни промени в тях.

▼B

2. Комисията предоставя получената информацията в съответствие с параграф 1 от държавите членки и на обществеността чрез публикация в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С, както и по други подходящи начини.

Член 40

Местен граничен трафик

Настоящият регламент не накърнява правилата на Съюза за местния граничен трафик и съществуващите двустранни споразумения относно местния граничен трафик.

▼B

Член 41

Сеута и Мелила

Разпоредбите на настоящия регламент не накърняват специалните правила, валидни за градовете Сеута и Мелила, както са определени в декларацията на Кралство Испания относно градовете Сеута и Мелила в заключителния акт към Споразумението за присъединяване на Кралство Испания към Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 г. ([1])

Член 42

Изпращане на информация от страна на държавите членки

Държавите членки съобщават на Комисията националните си разпоредби, свързани с член 23, букви в) и г), санкциите по член 5, параграф 3 и двустранните споразумения, разрешени съгласно настоящия регламент. Последващи изменения в тези разпоредби се съобщават в рамките на пет работни дни.

Информацията, предоставена от държавите членки, се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия C.

▼M3

Член 42а

Преходни мерки за държавите членки, които все още не използват СВИ

1. Пътните документи на граждани на трети страни, преминаващи границите на държавите членки, посочени в член 66, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/2226, системно се подпечатват при влизане и излизане.

Пътните документи на граждани на трети страни, посочени в член 6а, параграф 1, букви б) и в) от настоящия регламент, преминаващи границите на държавите членки, посочени в член 66, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/2226, се подпечатват при влизане и излизане.

Тези задължения за подпечатване се прилагат и при облекчени гранични проверки в съответствие с член 9 от настоящия регламент.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, не се поставят печати на документите за пътуване на гражданите на трети страни, посочени в член 6а, параграф 3, букви а), б) и е), член 6а, параграф 3, буква ж), подточки i), ii), iii) и vii) и член 6а, параграф 3, буква й).

3. Разпоредбите на настоящия регламент, които се отнасят до данните за влизане/излизане, регистрирани в СВИ, както и до липсата на такива данни в СВИ, по-специално член 8, параграф 3, буква а), подточка iiia), член 8, параграф 3, буква ж), подточка iv), член 8г, параграф 4, буква г) и член 12, се прилагат *mutatis mutandis* към печатите за влизане и излизане.

([1]) ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 73.

▼M3

4. Когато презумпцията за изпълнение на условията за продължителност на престоя е оборена съгласно член 12, параграф 2, гражданинът на трета страна, намиращ се на територията на държава членка, която все още не използва СВИ, има право в неговия документ за пътуване да бъдат посочени датата и мястото, на които е преминал външната граница или вътрешната граница на тази държава членка. На гражданина на трета страна може също така да бъде даден и формуляр, както е показано в приложение VIII.

5. Прилагат се разпоредбите за подпечатване, посочени в приложение IV.

6. Държавите членки, посочени в член 66, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/2226, подпечатват на границата си пътните документи на гражданите на трети страни, на които е отказано влизане за краткосрочен престой. Подпечатването се извършва в съответствие със спецификациите, посочени в приложение V, част А, подточка 1, буква г).

7. Тези задължения за подпечатване съгласно параграфи 1—6 се прилагат до датата на пускане в действие на СВИ в съответната държава членка.

▼M6

Член 42б

Нотификация във връзка с трансгранични региони

До 11 януари 2025 г. всички държави членки с общи вътрешни граници определят, в тясно сътрудничество, зоните на своята територия, считани за трансгранични региони, като отчитат тесните социални и икономически връзки между тях, и нотифицират Комисията за това.

Държавите членки също така уведомяват Комисията за всички съответни промени в тази връзка.

▼B

Член 43

Механизъм за оценка

1. В съответствие с Договорите и без да се засягат техните разпоредби относно процедурите за установяване на неизпълнение, прилагането на настоящия регламент от всяка държава членка ще се оценява чрез механизъм за оценка.

2. Правилата относно механизма за оценка са установени в Регламент (ЕС) № 1053/2013. В съответствие с този механизъм за оценка държавите членки и Комисията извършват съвместно редовни, обективни и безпристрастни оценки с оглед да се провери дали настоящият регламент се прилага правилно, а Комисията координира оценките в тясно сътрудничество с държавите членки. Съгласно този механизъм всяка държава членка се оценява поне на всеки пет години от малък екип, съставен от представители на Комисията и от определени от държавите членки експерти.

Оценките могат да включват предварително обявени или внезапни проверки на място, извършвани на външните или вътрешните граници.

В съответствие с посочения механизъм за оценка Комисията отговаря за приемането на многогодишните и годишните програми за оценка и докладите за оценка.

▼B

3. При евентуални недостатъци на засегнатите държави членки могат да се изпратят препоръки за коригиращи действия.

Когато в доклад за оценка, приет от Комисията в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничния контрол на външните граници, се прилагат членове 21 и 29 от настоящия регламент.

4. Европейският парламент и Съветът получават информация на всички етапи на оценяването и на тях се предоставят и всички необходими документи в съответствие с правилата относно класифицираните документи.

5. Европейският парламент получава незабавно изчерпателна информация за всяко предложение за изменение или замяна на правилата, установени в Регламент (ЕС) № 1053/2013.

Член 44

Отмяна

Регламент (ЕО) № 562/2006 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение X.

Член 45

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Подкрепящи документи за удостоверяване изпълнението на условията за влизане

Документалните доказателства, посочени в член 6, параграф 3, могат да включват следното:

а) за служебни пътувания:

i) покана от компания или орган за присъствие на срещи, конференции или събития, свързани с търговия, промишленост или работа;

ii) други документи, които показват съществуването на търговски отношения или отношения със служебна цел;

iii) входни билети за панаири или конгреси, ако такива ще се посещават;

б) за пътувания, предприети с учебна цел или друг вид обучение:

i) удостоверение за записване в учебно заведение с цел посещаване на професионални или академични курсове в рамките на основно или продължаващо обучение;

ii) студентски карти или удостоверения за посещаваните курсове;

в) за пътувания, предприети с туристическа цел или по лични причини:

i) подкрепящи документи по отношение на настаняване:

— покана от домакина, ако се гостува на такъв,

— подкрепящ документ от учреждението, предоставящо настаняване, или друг подходящ документ, който указва предвиждането настаняване;

ii) подкрепящи документи по отношение на маршрута:

— потвърждение на резервацията за организирано пътуване или друг подходящ документ, който указва предвижданите планове за пътуване;

iii) подкрепящи документи по отношение на завръщането:

— билет за обратно връщане или билет за обиколно пътуване;

г) за пътувания, предприети във връзка с политически, научни, културни, спортни или религиозни събития или поради други причини:

покани, входни билети, записвания или програми, които съдържат, където е възможно, името на организацията домакин и продължителността на престоя, или друг подходящ документ, обозначаващ целта на посещението.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Регистриране на информация

На всички гранично-пропускателни пунктове цялата служебна информация и всяка друга особено важна информация се регистрира ръчно или електронно. Регистрираната информация включва, по-специално:

а) имената на граничните служители, отговорни на място за гранични проверки, и на други служители от същия екип;

б) облекчаване на режима на проверките на лица, приложено в съответствие с член 9;

в) издаването на границата на документи, които да заместят паспорти и визи;

г) задържани лица и жалби (престъпления и административни нарушения);

д) лица, на които е отказано влизане в съответствие с член 14 (основания за отказа за влизане и гражданство);

е) кодовете за сигурност за входящи и изходящи печати, самоличността на граничните служители, на които се поверява даден печат по всяко време, или смяна и информация, свързана със загубени или откраднати печати;

ж) жалби от лица, подлежащи на проверки;

з) други особено важни полицейски или съдебни мерки;

и) особени събития.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Модели на знаците за обозначаване на ленти на гранично-пропускателните пунктове

ЧАСТ А

([1])

([1]) За Норвегия и Исландия не се изисква знак.

▼B

ЧАСТ Б1: „Не се изисква виза“

ЧАСТ Б2: „Всички паспорти“

▼B

ЧАСТ B

([1])

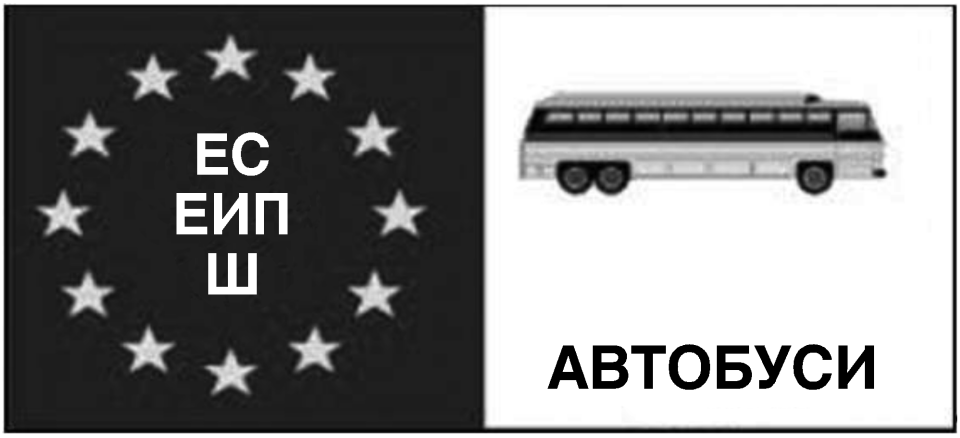

([1])

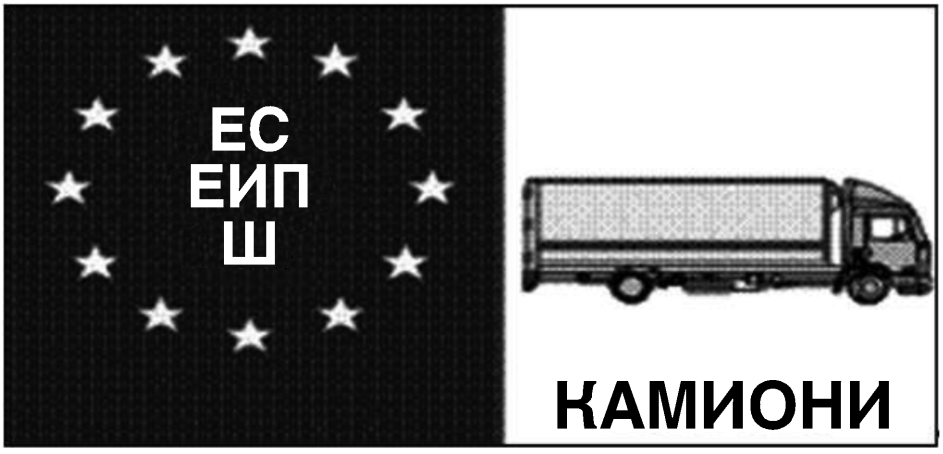

([1])

([1]) За Норвегия и Исландия не се изисква знак.

▼B

НЕ СЕ ИЗИСКВА *ВИЗА*

АВТОМОБИЛИ

НЕ СЕ ИЗИСКВА *ВИЗА*

АВТОБУСИ

НЕ СЕ ИЗИСКВА *ВИЗА*

КАМИОНИ

▼B

ВСИЧКИ
ПАСПОРТИ
АВТОМОБИЛИ

ВСИЧКИ
ПАСПОРТИ
АВТОБУСИ

ВСИЧКИ
ПАСПОРТИ
КАМИОНИ

▼**M3**

ЧАСТ Г

Част Г1: Ленти за автоматизиран граничен контрол за граждани на ЕС/ЕИП/Швейцария

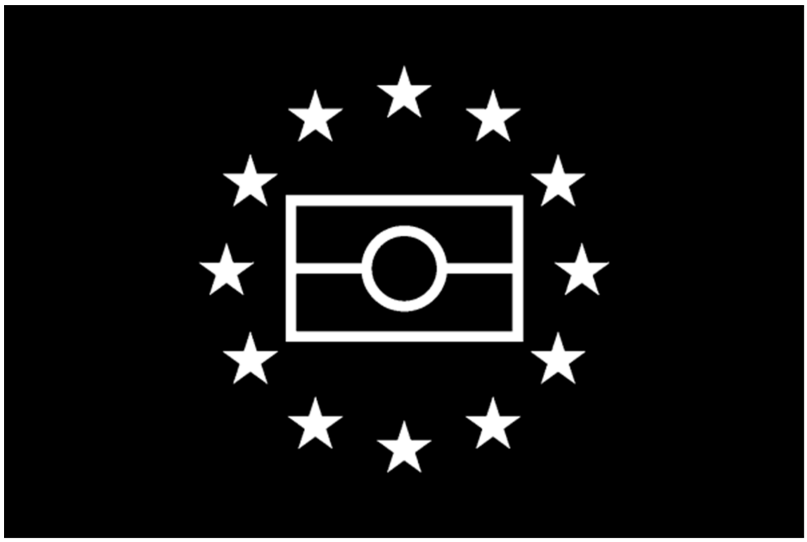

За Швейцария, Лихтенщайн, Норвегия и Исландия не се изискват звезди на логото

Част Г2: Ленти за автоматизиран граничен контрол за граждани на трети страни

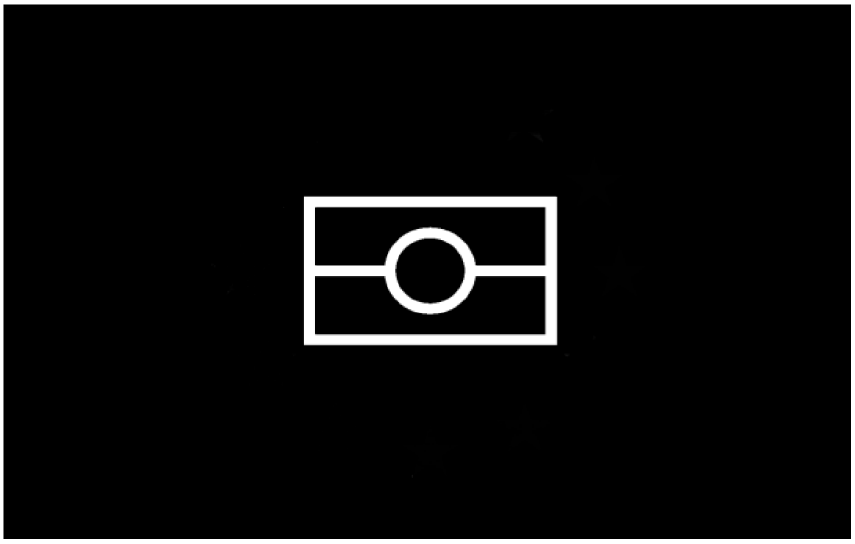

▼M3

Част Г3: Ленти за автоматизиран граничен контрол за всички паспорти

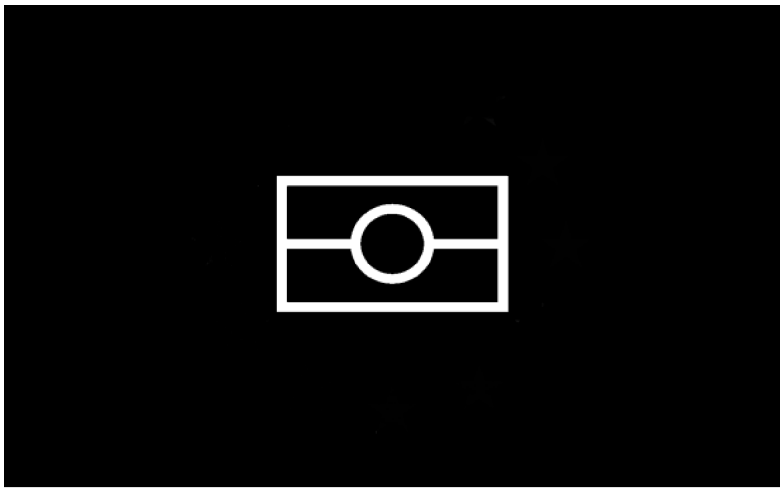

Част Д: Ленти за регистрирани пътници

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Поставяне на печати

▼M3

1. Пътният документ на гражданин на трета страна, който е притежател на документ за улеснен транзит с влак, издаден в съответствие с Регламент (ЕО) № 693/2003, се подпечатва при влизане и излизане. Пътният документ на гражданин на трета страна, който е притежател на валиден документ за улеснен транзит, издаден в съответствие с Регламент (ЕО) № 693/2003, и който осъществява транзита с влак, без да слиза на територията на държава членка, се подпечатва също и при влизане и излизане. Освен това, когато е предвидено изрично от нейното национално право, дадена държава членка може да подпечатва при влизане и излизане пътните документи на гражданите на трети страни, които притежават разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, издадени от същата държава членка, в съответствие с член 11 от настоящия регламент.

   Пътните документи на граждани на трети страни, които въз основа на еднократна или двукратна входна национална виза за краткосрочно пребиваване влизат или излизат от територията на държава членка, която все още не прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, но използва СВИ, се подпечатват при влизане и излизане.

1a. Спецификациите на тези печати са установени в Решение SCH/COM-EX (94) 16 rev и SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL) на Шенгенския изпълнителен комитет.

▼B

2. Кодовете за сигурност върху печатите се променят на равни интервали от време, които не надхвърлят един месец.

▼M3

2a. При влизане и излизане на граждани на трети страни, за които важи задължението за притежаване на виза и задължението за подпечатване, печатът се поставя върху страницата, разположена срещу страницата, върху която е поставена визата. Ако обаче посочената страница не може да се използва, печатът се поставя на следващата страница. Машинно-читаемата зона не се подпечатва.

———————

▼B

4. Държавите членки определят национални точки за контакт, отговорни за обмяна на информация относно кодовете за сигурност на печатите за влизане и излизане, използвани на гранично-пропускателните пунктове, и уведомяват останалите държави членки, генералния секретариат на Съвета и Комисията за това. Тези точки за контакт имат незабавен достъп до информация относно използвани общи печати за влизане и излизане на външната граница на съответната държава членка, и по-специално до информация относно следното:

   а) гранично-пропускателния пункт, където се поставя даден печат;

   б) самоличността на граничния служител, на който е зачислен даден печат за определено време;

   в) кода за сигурност на даден печат в определен момент.

   Всички въпроси, свързани с общите печати, поставяни при влизане и излизане, се поставят чрез посочените по-горе точки за контакт.

   Националните точки за контакт също така незабавно изпращат до останалите точки за контакт, генералния секретариат на Съвета и Комисията информация относно промяна на точките за контакт, както и за загубени или откраднати печати.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ЧАСТ А

Процедури за отказ за влизане на границата

1. При отказ на влизане на границата компетентният граничен служител:

а) попълва стандартен формуляр за отказ за влизане, както е показан в част Б. Засегнатият гражданин на трета страна подписва формуляра и получава копие на подписания формуляр. В случаите, когато гражданинът на трета страна откаже да подпише формуляра, граничният служител обозначава този отказ във формуляра в секция „забележки“;

▼M3

б) за гражданите на трети страни, чието влизане за краткосрочен престой е било отказано, данните за отказ за влизане се регистрират в СВИ в съответствие с член 6а, параграф 2 от настоящия регламент и член 18 от Регламент (ЕС) 2017/2226;

▼B

в) анулира или отменя визите, според случая, в съответствие с условията, предвидени в член 34 от Регламент (ЕО) № 810/2009;

▼M3

г) за гражданите на трети страни, чиито откази за влизане не се регистрират в СВИ, се поставя печат за влизане в паспорта, зачеркнат с кръст с незаличимо черно мастило, и записва срещу него от дясната страна също с незаличимо черно мастило буквата(ите), съответстваща(и) на причината(ите) за отказ за влизане. Списъкът с тези причини е поместен в стандартния формуляр за отказ за влизане, посочен в част Б от настоящото приложение. Освен това за тези категории лица граничният служител вписва всеки отказ за влизане в регистър или в списък, като посочва самоличността и гражданството на съответния гражданин на трета страна, дава справка за документа, с който на гражданина на трета страна се разрешава да премине границата, както и причините за отказ за влизане и датата на отказ.

Практическите разпоредби за подпечатване се съдържат в приложение IV.

▼B

2. Ако гражданин на трета страна, на когото е отказано право на влизане, пристигне на границата с превозвач, органът, отговорен на местно равнище:

а) разпорежда на превозвача да поеме отговорност за гражданина на трета страна и да го транспортира незабавно до третата страна, от която е бил превозен, до третата страна, издала документа, упълномощаващ го да премине границата, или до всяка друга трета страна, където е сигурно приемането му, или да намери начини за последващо транспортиране в съответствие с член 26 от Шенгенската конвенция и Директива 2001/51/ЕО на Съвета ([1]);

б) в очакване на последващо транспортиране предприема необходимите мерки в съответствие с националното законодателство и с оглед на съществуващите на местно равнище обстоятелства, за да предотврати незаконно влизане на граждани на трети страни, на които е отказано право на влизане.

3. Ако съществуват основания едновременно за отказ за влизане на гражданин на трета страна и арестуването му, граничният служител се свързва с органите, отговорни за решение да се предприеме действие в съответствие с националното законодателство.

([1]) Директива 2001/51/ЕО на Съвета от 28 юни 2001 г. за допълване разпоредбите на член 26 от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 г. (ОВ L 187, 10.7.2001 г., стр. 45).

▼B

ЧАСТ Б

Стандартен формуляр за отказ за влизане на границата

Име на държавата
Знак на държавата (име на службата)
_____

_____ (1)

ОТКАЗ НА ВЛИЗАНЕ НА ГРАНИЦАТА

На _____ (ден), в _____ часа, на гранично-пропускателен пункт _____
Ние, долуподписаните _____ задържахме:
фамилия _____ Лично име _____
Рождена дата _____ Месторождение _____ Пол _____
Националност _____ Пребиваващ във _____
Вид на документа за самоличност _____ номер _____
Издаден във _____ на _____
Номер на визата _____ вид _____ издадена от _____
Валидна от _____ до _____
За срок от _____ дни въз основа на следните основания: _____

Идваш от _____ със _____ (обозначава се използваното превозно средство, напр. номер на полет), той/тя с настоящото бива уведомен/а, че му/й е отказано влизане в страната съгласно (посочват се справки към националното законодателство в сила) поради следните причини:

☐ (А) не притежава валидни пътни документи

☐ (Б) притежава фапшиви/фалшифицирани/подправени пътни документи

☐ (В) не притежава валидна виза или разрешение за пребиваване

☐ (Г) притежава фалшива/фалшифицирана/подправена виза или разрешение за пребиваване

☐ Д) не разполага с подходящите документи, обосноваващи целта и условията на престоя.

Не бяха представени спедните документи: _____

☐ (Е) вече е пребивавал/а 90 дни в рамките на предходния 180-мессчен период на територията на държавите членки на Европейския съюз

☐ (Ж) не разполага с достатъчни средства за издръжка във връзка със срока и вида на престоя или със средствата, необходими за завръщане в страната на произход или транзитно преминаване

☐ (З) е лице, което е регистрирано като пице, на което не трябва да се разрешава влизане

☐ в ШИС

☐ в националния регистър

☐ (И) се смята за заплаха за *обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения* на една или повече държави членки на Европейския съюз (всяка държава трябва да посочи препратки към националното право, приложимо към такива случаи на отказ на влизане).

▶ (1) ☐ (Й) Отказал(а) да предостави биометрични данни, ако такива се изискват

☐ за създаване на личното досие в СВИ

☐ за извършване на граничните проверки ◀

Забележки

▶ (2) ☐ (да бъде отбелязано от граничния служител, ако данните се съхраняват в Системата за влизане/излизане)

С настоящото засегнатото лице се информира, че неговите лични данни и информацията относно настоящия отказ за влизане се регистрират в Системата за влизане/излизане в съответствие с член 18 от Регламент (ЕС) 2017/2226.

В съответствие с член 52 от Регламент (ЕС) 2017/2226 засегнатото лице има правото да получи отнасящите се до него данни, които са регистрирани в Системата за влизане/излизане, и може да поиска отнасящите се до него данни, които са неточни, да бъдат поправени, а неправомерно регистрираните данни да бъдат заличени. ◀

Засегнатото лице може да обжалва решението за отказ на влизане съгласно предвиденото в националното право. Засегнатото лице получава копие от настоящия документ (*всяка държава трябва да посочи препратки к/п националното право и процедурата, свързана с правото на обжалване*).

Засегнато лице	Служител, отговорен за проверките

(1) Не се изисква знак за Норвегия и Исландия.

▶(1) (2) M3

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Специфични правила за различните видове граници и различните превозни средства, използвани за преминаване на външните граници на държавите членки

1. **Сухопътни граници**

1.1. *Проверки на шосеен трафик*

1.1.1. За осигуряване на ефективни проверки на лица, като в същото време се гарантират безопасността и плавният поток на шосейния трафик, движенията на гранично-пропускателните пунктове се регулират по подходящ начин. При необходимост държавите членки могат да сключат двустранни споразумения за насочване и блокиране на трафика. Те уведомяват Комисията за това съгласно член 42.

1.1.2. На сухопътните граници държавите членки могат, когато преценят за необходимо и ако обстоятелствата го позволяват, да въведат отделни ленти на някои гранично-пропускателни пунктове в съответствие с член 10.

Отделните ленти могат да бъдат премахнати по всяко време от компетентните органи на държавата членка при извънредни обстоятелства и ако условията на трафик и инфраструктурата го изискват.

Държавите членки могат да си сътрудничат със съседни страни с оглед въвеждането на отделни ленти на гранично-пропускателните пунктове на външни граници.

1.1.3. По правило лицата, пътуващи с превозни средства, могат да останат в тях по време на проверката. Ако обстоятелствата изискват обаче, лицата могат да бъдат помолени да излязат от превозните си средства. Цялостни проверки се извършват, ако обстоятелствата на място позволяват, на места, определени за тази цел. В интерес на безопасността на персонала при възможност проверките се извършват от двама гранични служители.

1.1.4. Съвместни гранично-пропускателни пунктове

1.1.4.1. Държавите членки могат да сключват или да поддържат двустранни споразумения със съседни трети страни за създаването на съвместни гранично-пропускателни пунктове, на които граничните служители на държавата членка и граничните служители на третата страна извършват една след друга проверки при излизане и влизане в съответствие със своето национално право на територията на другата страна по споразумението. Съвместните гранично-пропускателни пунктове могат да бъдат разположени на територията на държава членка или на територията на трета страна.

1.1.4.2. Съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на държава членка: в двустранните споразумения за създаване на съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на държава членка, се предвижда разрешение граничните служители на третата страна да изпълняват задачите си в държавата членка при съблюдаване на следните принципи:

а) Международна закрила: гражданин на трета страна, който търси международна закрила на територията на държава членка, получава достъп до приложимите процедури в тази държава членка в съответствие с достиженията на правото на Съюза в областта на убежището.

▼B

б) Арест на лице или изземване на имущество: ако граничните служители на третата страна узнаят факти, които дават основание за ареста или поставянето под закрила на дадено лице или за изземването на имущество, те съобщават тези факти на органите на държавата членка, които, независимо от гражданството на засегнатото лице, осигуряват предприемането на подходящи последващи действия в съответствие с националното право, правото на Съюза и международното право.

в) Лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза и влизат на територията на Съюза: граничните служители на третата страна не възпрепятстват лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, да влязат на територията на Съюза. Ако има причини, обосноваващи отказ за излизане от съответната трета страна, граничните служители на третата страна уведомяват органите на държавата членка за тези причини и органите на държавата членка осигуряват предприемането на подходящи последващи действия в съответствие с националното право, правото на Съюза и международното право.

1.1.4.3. Съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на трета страна: в двустранните споразумения за създаване на съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на трета страна, се предвижда разрешение граничните служители на държавата членка да изпълняват задачите си в третата страна. За целите на настоящия регламент всяка проверка, извършена от граничните служители на държавата членка на съвместен гранично-пропускателен пункт, разположен на територията на трета страна, се приема за извършена на територията на съответната държава членка. Граничните служители на държавата членка изпълняват задачите си в съответствие с настоящия регламент и при спазване на следните принципи:

а) Международна закрила: гражданин на трета страна, който е преминал през контрол на излизане от гранични служители на трета страна и впоследствие поиска международна закрила от граничните служители на държавата членка, които се намират в третата страна, получава достъп до приложимите процедури на държавата членка в съответствие с достиженията на правото на Съюза в областта на убежището. Органите на третата страна приемат прехвърлянето на засегнатото лице на територията на държавата членка.

б) Арест на лице или изземване на имущество: ако граничните служители на държавата членка узнаят факти, които дават основание за ареста или поставянето под закрила на лице или изземването на имущество, те предприемат действия в съответствие с националното право, правото на Съюза и международното право. Органите на третата страна приемат прехвърлянето на съответното лице или предмет на територията на държавата членка.

в) Достъп до информационни системи: граничните служители на държавата членка може да използват информационни системи за обработване на лични данни в съответствие с член 8. На държавите членки се разрешава да предприемат техническите и организационните мерки за сигурност, които се изискват от правото на Съюза за защита на личните данни срещу случайно или незаконно унищожаване или случайна загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп, включително достъп на органите на трета страна.

1.1.4.4. Преди сключването или изменението на двустранно споразумение за съвместни контролно-пропускателни пунктове със съседна трета страна съответната държава членка провежда с Комисията консултации относно съвместимостта на споразумението с правото на Съюза. Вече съществуващите двустранни споразумения се съобщават на Комисията до 20 януари 2014 г.

▼B

Ако Комисията прецени, че споразумението е несъвместимо с правото на Съюза, тя уведомява съответната държава членка. Държавата членка предприема всички подходящи стъпки за изменение на споразумението в разумен срок, така че установените несъответствия да бъдат отстранени.

1.2. *Проверки на железопътен трафик*

1.2.1. Извършват се проверки както на пътници, така и на екипажа на влакове, преминаващи външни граници, включително на товарни влакове или на празни влакове. Държавите членки могат да сключват двустранни или многостранни споразумения относно начина на извършване на тези проверки, като съблюдават принципите, установени в точка 1.1.4. Тези проверки се извършват по един от следните начини:

— на първата гара на пристигане или последната гара на заминаване на територията на държава членка,

— в самия влак по време на транзитно преминаване между последната гара на заминаване в трета страна и първата гара на пристигане на територията на държава членка или обратното,

— на последната гара на заминаване или на първата гара на пристигане на територията на трета страна.

1.2.2. В допълнение, с цел улесняване на железопътния трафик на високоскоростни пътнически влакове, по маршрута на тези влакове от трети страни държавите членки могат също така да решат, по взаимно съгласие със съответните трети страни и при съблюдаване на принципите, установени в точка 1.1.4, да извършват проверки на лица във влакове от трети страни по един от следните начини:

— на гарите в трета страна, където лицата се качват във влака,

— на гарите, където лицата слизат на територията на държавите членки,

— в самия влак по време на транзитно преминаване между гарите на територията на трета страна и гарите на територията на държавите членки, при условие че лицата остават във влака.

1.2.3. По отношение на високоскоростни влакове от трети страни, които спират на няколко гари на територията на държавите членки, ако железопътният превозвач е в състояние да натовари пътници единствено за останалата част от пътуването в рамките на територията на държавите членки, то тези пътници подлежат на проверка на влизане или на самия влак, или на гарата за пристигане, освен ако не са извършени проверки съгласно точка 1.2.1 или точка 1.2.2, първо тире.

Лица, които желаят да ползват влака изключително за останалата част от пътуването на територията на държавите членки, получават ясни указания преди отпътуването на влака, че ще бъдат проверявани при влизане или по време на пътуването, или на гарата за пристигане.

1.2.4. При пътуване в обратната посока лицата във влака подлежат на проверка при излизане съгласно подобни условия.

▼B

1.2.5. Граничен служител може да разпореди проверка на кухини в купетата при необходимост с помощта на инспектора на влака, за да се увери, че там не се укриват лица или предмети, подлежащи на гранични проверки.

1.2.6. В случай че съществуват основания да се смята, че лица, за които е докладвано или се подозират в извършване на престъпление, или граждани на трети страни, които възнамеряват да влязат незаконно, се укриват във влак, граничният служител, ако не може да действа в съответствие с националното законодателство, уведомява държавите членки към или на чиято територия се движи влакът.

2. **Въздушни граници**

2.1. *Процедури за проверки на международни летища*

2.1.1. Компетентните органи на държавите членки гарантират, че летищните оператори предприемат необходимите мерки физически да разделят потоците от пътници на вътрешни полети от потоците пътници на други полети. За тази цел на всички международни летища се изгражда необходимата инфраструктура.

2.1.2. Местата, където се извършват гранични проверки, се определят в съответствие със следната процедура:

а) пътници на полет от трета страна, които се качват на самолет за вътрешен полет, подлежат на проверка при влизане на летището на пристигане на полета от трета страна. Пътници на вътрешен полет, които се качват на полет за трета страна (трансферни пътници), подлежат на проверка при излизане на летището на заминаване на последния полет;

б) за полети от или към трета страна без трансферни пътници и полети, които извършват повече от едно междинно кацане на летища на държавите членки, където не се извършва смяна на самолета:

i) пътници на полети от или към трети страни, при които няма предишен или последващ трансфер на територията на държава членка, подлежат на проверка при влизане на входящото летище и на проверка при излизане на изходящото летище;

ii) пътници на полети от и към трети страни с повече от едно междинно кацане на територията на държавите членки, когато няма смяна на самолет (транзитни пътници) и при условие, че пътниците не успеят да се качат на самолета за отсечката, намираща се на територията на държавите членки, подлежат на проверка при влизане на летището на пристигане и на проверка при излизане на летището на заминаване;

iii) в случаите, когато самолетен превозвач за полети от трети страни с повече от едно междинно кацане на територията на държавите членки превозва пътници само за останалата отсечка в рамките на тази територия, пътниците подлежат на проверка при излизане на летището на заминаване и на проверка при влизане на летището на пристигане.

Проверки на пътници, които по време на междинни кацания вече са на борда на самолета и не са се качили в територията на държавите членки, се извършват в съответствие с подточка ii). За тези категории полети, при които страната на дестинация е трета страна, се прилага обратната процедура.

▼B

2.1.3. Граничните проверки обикновено не се извършват на борда на самолета или на изхода, освен ако това не е оправдано въз основа оценка на рисковете, свързани с международната сигурност и нелегалната имиграция. За да се гарантира това, на летищата, определени за гранично-пропускателни пунктове, лицата се проверяват в съответствие с правилата, съдържащи се в членове 7 — 14, а държавите членки гарантират, че летищните органи предприемат необходимите мерки за канализиране на потоците от пътници към съоръженията, предназначени за проверки.

Държавите членки гарантират, че летищните оператори предприемат необходимите мерки, за да предотвратят неупълномощени лица да влизат и напускат запазените зони, например транзитната зона. Обикновено проверките не се извършват в транзитната зона, освен ако това не е оправдано въз основа оценка на рисковете, свързани с международната сигурност и нелегалната имиграция; проверки в тази зона могат по-специално да се извършват на лица, които подлежат на изискване за притежаване на летищна транзитна виза с цел проверка наличието на такава.

2.1.4. Когато в случаите на непреодолима сила или потенциална опасност, или инструкции от органите самолет, извършващ полет от трета страна, трябва да се приземи на писта, която не е гранично-пропускателен пункт, той може да продължи своя полет само след разрешение на граничните служители и митническите органи. Същата разпоредба се прилага и когато самолет, извършващ полет от трета страна, се приземи без разрешение. Във всеки случай членове 7 — 14 следва да се прилагат за проверка на лицата, намиращи се на борда на самолета.

2.2. *Процедура за проверки на летателни площадки*

2.2.1. Гарантира се, че в съответствие с членове 7 — 14 лицата се проверяват и на летища, които не притежават статут на международно летище съгласно съответното национално право (летателни площадки), но през които се определя маршрутът на полети от и към трети страни.

2.2.2. Чрез дерогация от точка 2.1.1 не е необходимо на летателните площадки да се въвеждат съответните мерки за физическото разделяне на пътници от вътрешни полети от тези от външни полети, без да се накърнява Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета ([1]). В допълнение при нисък обем на трафик не е необходимо граничните служители да присъстват по всяко време, при условие че необходимият персонал може да се осигури навреме.

2.2.3. В случаите, когато присъствието на гранични служители на летателните площадки не е гарантирано през цялото време, управителят на летателната площадка уведомява граничните служители за пристигането и заминаването на самолети на полети от и към трети страни.

2.3. *Проверки на лица на частни самолети*

2.3.1. В случай на частни полети от и към трети страни преди излитане капитанът изпраща на граничните служители на държавата членка на пристигане и, според случая, държавата членка на първо влизане обща декларация, съдържаща също така летателен план в съответствие с приложение 2 към Конвенцията за международна гражданска авиация и информация относно самоличността на пътниците.

([1]) Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2320/2002 (ОВ L 97, 9.4.2008 г., стр. 72).

▼B

2.3.2. В случаите, когато частни самолети пристигат от трета страна на път за държава членка и правят междинно кацане на територията на други държави членки, компетентните органи на държавата членка на влизане извършват гранични проверки и поставят печат за влизане на общата декларация, посочена в точка 2.3.1.

2.3.3. В случаите, когато е налице несигурност относно това, дали даден полет пристига изключително от или пътува единствено за територите на държавите членки без междинно кацане на територията на трета страна, компетентните органи извършват проверки на лицата на летища и летателни площадки в съответствие с точки 2.1 — 2.2.

2.3.4. Разпоредбите за влизане и излизане на глайдери, свръхлеки самолети, хеликоптери, малогабаритни самолети единствено за кратки разстояния и дирижабли се постановяват от националното право и където е приложимо — от двустранни споразумения.

3. **Морски граници**

3.1. *Общи процедури за проверки на морския трафик*

3.1.1. Проверки на кораби се извършват на пристанищата на пристигане или заминаване или в зона, определена за тази цел, разположена в непосредствена близост до плавателния съд, или на борда на корабите в териториални води по смисъла на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право. Държавите членки могат да сключват споразумения, съгласно които проверки могат да се извършват и по време на преминаването или при пристигането или заминаването на кораба на територията на трета страна, като се съблюдават принципите, установени в точка 1.1.4.

3.1.2. Капитанът на кораба, корабният агент или друго лице, надлежно упълномощено от капитана или утвърдено по удовлетворителен за съответния публичен орган начин (и в двата случая „капитанът на кораба“), съставя списък на екипажа и на всички пътници, съдържащ информацията, необходима съгласно формуляр 5 (списък на екипажа) и формуляр 6 (списък на пътниците) към Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване, както и — ако е приложимо — номерата на визите или разрешенията за пребиваване:

— най-късно 24 часа преди пристигане в пристанището, или

— най-късно към момента на напускане на предходното пристанище, ако продължителността на пътуването е по-малка от 24 часа, или

— ако пристанището, където ще има престой, не е известно или ако се е променило по време на пътуването — в момента, в който тази информация е налице.

Капитанът на кораба предава списъка(ците) на граничните служители или — ако това е предвидено от националното право — на други компетентни органи, които незабавно препращат списъка(ците) на граничните служители.

3.1.3 Граничните служители или посочените в точка 3.1.2 органи изпращат на капитана на кораба потвърждение за получаване (подписано копие на списъка(ците) или потвърждение за получаване в електронен вид), което той представя при поискване, когато корабът е в пристанище.

3.1.4. Капитанът на кораба докладва незабавно на компетентния орган за всякакви промени в състава на екипажа или броя на пътниците.

Капитанът на кораба също така уведомява компетентните органи незабавно и в срока, определен в точка 3.1.2, за присъствието на борда на пътници без билет. Въпреки това за пътниците без билет отговорен остава капитанът на кораба.

▼B

Чрез дерогация от членове 5 и 8 на лицата, които се намират на борда на кораба, не се извършват системни гранични проверки. Въпреки това и само когато това е обосновано по силата на оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, граничните служители извършват претърсване на кораба и проверки на лицата, намиращи се на него.

3.1.5 Капитанът на кораба уведомява компетентния орган за отпътуването на кораба своевременно и в съответствие с действащите правила на съответното пристанище.

3.2. *Специфични процедури за проверка на някои видове кораби*

Круизни кораби

3.2.1. Капитанът на круизен кораб предава на компетентния орган маршрута и програмата на круиза веднага щом те бъдат определени и в рамките на срока, определен в точка 3.1.2.

3.2.2. Ако маршрутът на круизния кораб включва изключително пристанища, разположени на територите на държави членки, чрез дерогация от членове 5 и 8 не се извършват гранични проверки и корабът може да остане на док в пристанища, които не са гранично-пропускателни пунктове.

Въпреки това проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби се извършват само когато това е обосновано по силата на оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция.

3.2.3. Ако маршрутът на круизния кораб включва както пристанища, разположени на територията на държавите членки, така и пристанища, разположени в трети страни, чрез дерогация от член 8 се извършват гранични проверки, както следва:

а) когато круизният кораб идва от пристанище, разположено в трета страна, и спира за първи път на пристанище, разположено на територията на държава членка, екипажът и пътниците подлежат на проверка при влизане въз основа на списъци с имената на екипажа и пътниците, както е посочено в точка 3.1.2.

Пътници, които слизат на сушата, подлежат на проверки при влизане в съответствие с член 8, освен ако оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, не покаже, че не е необходимо да се извършват такива проверки;

б) когато круизният кораб идва от пристанище, разположено в трета страна, и спира отново на пристанище, разположено на територията на държава членка, екипажът и пътниците подлежат на проверка при влизане въз основа на списъци с имената на екипажа и пътниците, както е посочено в точка 3.1.2, по отношение на евентуална промяна от момента на спиране на кораба на предишното пристанище, разположено на територията на държава членка.

Пътници, които слизат на сушата, подлежат на проверки при влизане в съответствие с член 8, освен ако оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, не покаже, че не е необходимо да се извършват такива проверки;

в) когато круизният кораб идва от пристанище, разположено на територията на държава членка, и спира на такова пристанище, пътниците, които слизат на сушата, подлежат на проверки при влизане в съответствие с член 8, ако оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, изисква това;

▼B

г) когато круизният кораб отпътува от пристанище, разположено на територията на държава членка, за пристанище в трета страна, екипажът и пътниците подлежат на проверки при излизане въз основа на списъците с имената на екипажа и пътниците.

Ако оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, изисква това, пътниците, които се качват на кораба, подлежат на проверки при излизане в съответствие с член 8;

д) когато круизният кораб отпътува от пристанище, разположено на територията на държава членка, за друго такова пристанище, не се извършват проверки при излизане.

Въпреки това проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби се извършват само когато това е обосновано по силата на оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция.

Корабоплаване с развлекателна цел

3.2.4. Чрез дерогация от членове 5 и 8 лица на плавателни съдове за развлечение, които идват или отпътуват от пристанище, разположено в държава членка, не подлежат на гранични проверки и могат да влизат в пристанище, което не е гранично-пропускателен пункт.

В зависимост от оценката на рисковете, свързани с нелегалната имиграция, обаче, и по-специално когато в непосредствена близост до територията на съответната държава членка се намира брегова зона на трета страна, се извършват проверки на лицата и/или физическо претърсване на плавателния съд за развлечение.

3.2.5. Чрез дерогация от член 5 плавателен съд за развлечение, който идва от трета страна, може по изключение да влезе в пристанище, което не е гранично-пропускателен пункт. В такъв случай лицата на кораба уведомяват пристанищните власти с цел да им бъде разрешено влизане в това пристанище. Пристанищните власти се свързват с властите в най-близкото пристанище, определено за гранично-пропускателен пункт, за да докладват за пристигането на съда. Декларацията по отношение на пътниците се прави, като на пристанищните власти се представя списък на лицата на кораба. Този списък се представя на граничните служители най-късно при пристигане.

По същия начин, ако поради форсмажорни обстоятелства плавателният съд за развлечение, който идва от трета страна, трябва да акостира в пристанище, различно от гранично-пропускателен пункт, пристанищните власти се свързват с властите в най-близкото пристанище, определено за гранично-пропускателен пункт, за да докладват за пристигането на съда.

3.2.6. По време на тези проверки се представя документ, който съдържа всички технически характеристики на съда и имената на лицата на борда. Копие на този документ се предава на органите на пристанищата на влизане и излизане. За времето, през което корабът остава в териториалните води на една от държавите членки, копие на този документ се включва в документите на кораба.

Крайбрежен риболов

3.2.7. Чрез дерогация от членове 5 и 8 екипажите на съдове за крайбрежен риболов, които се завръщат всеки ден или в рамките на 36 часа в пристанището по регистрация или на всяко друго пристанище, разположено на територията на държавите членки, без да остават на док в пристанище, разположено на територията на трета страна, не се проверяват системно. Оценката на рисковете за нелегална имиграция, по-специално когато крайбрежната зона на трета страна е разположена в непосредствена близост до територията на съответната държава членка, се взема предвид при определяне честотата на извършваните проверки. В зависимост от тези рискове се извършват проверки на лицата и/или физическо претърсване на съда.

▼B

3.2.8. Екипажите на съдове за крайбрежен риболов, които не са регистрирани в пристанище, разположено на територията на държава членка, се проверяват в съответствие с разпоредбите, свързани с моряци.

Редовни фериботни превози

3.2.9. Проверки се извършват на лица на борда на редовни фериботни превози, включващи пристанища, разположени в трети страни. Прилагат се следните правила:

а) при възможност държавите членки осигуряват отделни ленти в съответствие с член 10;

б) проверки на пътници пешеходци се извършват индивидуално;

в) проверки на пътници в леки автомобили се извършват, докато са в автомобила;

г) пътници, ползващи редовни фериботни превози, които пътуват с автобус, се считат за пътници пешеходци. Те трябва да слязат от автобуса за извършване на проверките;

д) проверки на шофьори на товарни автомобили и всички придружаващи лица се извършват, докато лицата са в автомобила. Тези проверки по принцип се организират отделно от проверките на други пътници;

е) налице са достатъчен брой изходи, за да се осигури, че проверките се извършват бързо;

ж) за разкриване на нелегални имигранти се извършват произволни проверки на превозните средства, използвани от пътниците, и където е приложимо, на товарите и други стоки, натоварени в превозните средства;

з) членовете на екипажа на редовните фериботни превози се третират по същия начин както членове на екипажа на търговски кораби;

и) точка 3.1.2 (задължение за предаване на списък на пътниците и списък на екипажа) не се прилага. Ако в съответствие с Директива 98/41/ЕО на Съвета [1] трябва да бъде изготвен списък на лицата на кораба, до 30 минути след заминаването от пристанище на трета страна капитанът на кораба изпраща копие от този списък на компетентния орган на пристанището на пристигане на територията на държавите членки.

3.2.10. Когато на борда на ферибот, пристигащ от трета страна с повече от едно междинно спиране на територията на държавите членки се качват пътници само за останалата отсечка в рамките на тази територия, тези пътници подлежат на проверка при излизане на пристанището на заминаване и на проверка при влизане на пристанището на пристигане.

Проверките на лицата, които по време на междинните спирания вече са били на ферибота и не са се качили на него на територията на държавите членки, се извършват на пристанището на пристигане. Когато страната на местоназначение е трета страна, се прилага обратната процедура.

[1] Директива 98/41/ЕО на Съвета от 18 юни 1998 г. относно регистрацията на лица, които плават на борда на пътнически кораби, които оперират по направление към или от пристанища на държавите-членки от Общността (ОВ L 188, 2.7.1998 г., стр. 35).

▼B

Товарни превози между държави членки

3.2.11. Чрез дерогация от член 8 не се извършват гранични проверки на товарен превоз между две или повече пристанища, разположени на територията на държавите членки, при който няма спирания на пристанища извън територията на държавите членки и който се състои в превоз на товари.

Въпреки това и само когато са обосновани по силата на оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, се извършват проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби.

4. **Вътрешно корабоплаване**

4.1. „Вътрешно корабоплаване, включващо преминаването на външна граница“ обхваща използването с търговска или развлекателна цел на всички видове кораби и плавателни съдове в реки, канали и езера.

4.2. По отношение на лодки, които са използвани с търговска цел, капитанът и наетите на борда лица, които присъстват в списъка на екипажа, и членовете на семействата на тези лица, които пребивават на борда, се приемат за членове на екипажа или се считат за равносилни на такива.

4.3. Релевантните разпоредби на точки 3.1 — 3.2 се прилагат с необходимите изменения по отношение на проверките в контекста на вътрешното корабоплаване.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Специални правила за някои категории лица

▼M3

1. **Държавни глави**

Правителствени ръководители и членове на национални правителства с придружаващите ги съпруги(зи), членове на техните официални делегации, както и кралски особи и други високопоставени членове на кралско семейство.

Чрез дерогация от член 6 и членове 8—14, държавни глави, правителствени ръководители и членове на национални правителства с придружаващите ги съпруги(зи), членове на техните официални делегации, както и кралски особи и други високопоставени членове на кралско семейство, поканени от правителствата на държавите членки или от международни организации с официална цел, чието пристигане и заминаване са официално съобщени по дипломатически канали, не подлежат на гранични проверки.

▼B

2. **Пилоти на самолети и други членове на екипажа**

2.1. Чрез дерогация от член 6 притежателите на лиценз за пилот или на удостоверение за член на екипаж съгласно предвиденото в приложение 9 към Конвенцията за гражданска авиация от 7 декември 1944 г., в процеса на изпълнение на задълженията си и въз основа на тези документи:

а) се качват и слизат на летището за междинно кацане или летището на пристигане, разположено на територията на държава членка;

б) влизат на територията на общината, където се намира летището за междинно кацане или летището на пристигане на територията на държава членка;

в) достигат чрез всякакъв вид транспорт до летище, разположено на територията на държава членка, с цел качване на самолет, заминаващ от същото летище.

Във всички други случаи се изпълняват изискванията, предвидени в член 6, параграф 1.

2.2. Членове 7 — 14 се прилагат по отношение на проверки на членове на екипажа на самолет. Когато е възможно, се дава приоритет на проверки на екипажи на самолети. По-специално те се проверяват или преди пътниците, или на отделни места, предназначени за тази цел. Чрез дерогация от член 8 екипажи, които са добре познати на персонала, отговорен за граничния контрол, могат да подлежат само на проверки на случаен принцип при изпълнение на служебните им задължения.

3. **Моряци**

Чрез дерогация от членове 5 и 8 държавите членки могат да разрешават на моряци, които притежават документ за самоличност на морско лице, издаден в съответствие с Конвенция № 108 (1958 г.) или Конвенция № 185 (2003 г.) на Международната организация по труда (МОТ) за документите за самоличност на моряците, Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване и съответното национално право, да влизат на територията на държавите членки, като слизат на брега за престой в зоната на пристанището, където са акостирали корабите им, или в съседни общини, или да излизат от територията на държавите членки, като се връщат на корабите си, без да се явяват на гранично-пропускателен пункт, при условие че имената им са включени в списъка на екипажа за кораба, на който са членове, и който предварително е бил предаден за проверка на компетентните органи.

Въпреки това, предвид оценката на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, преди да слязат на брега, моряците подлежат на проверка от граничните служители в съответствие с член 8.

▼B

4. **Притежатели на дипломатически, официални и служебни паспорти и членове на международни организации**

4.1. С оглед специалните привилегии и имунитети, с които се ползват, притежателите на дипломатически, официални или служебни паспорти, издадени от трети страни или техните правителства, признати от държавите членки, както и притежателите на документи, издадени от международните организации, изброени в точка 4.4, които пътуват при изпълнение на служебните си задължения, могат да се ползват с приоритет пред други пътници на гранично-пропускателните пунктове, въпреки че продължават, където е приложимо, да подлежат на изискване за притежание на виза.

Чрез дерогация от член 6, параграф 1, буква в) притежателите на тези документи не трябва да доказват наличието на достатъчни средства за издръжка.

4.2. Ако лице, което се представя на външната граница, се позовава на привилегии, имунитети и освобождаване от определени изисквания, граничният служител може да изиска от него да представи доказателства за статута си, като представи необходимите документи, по-специално удостоверения, издадени от акредитиращата държава, или дипломатически паспорт, или други. Ако има съмнения, при извънредни случаи граничният служител може директно да се обърне към Министерството на външните работи.

4.3. Акредитирани членове на дипломатически мисии и консулски представителства и членовете на техните семейства могат да влизат на територията на държавите членки, като представят картата, посочена в член 20, параграф 2, и документа, който им разрешава преминаване на границата. Освен това чрез дерогация от член 14 граничните служители не може да откажат на притежателите на дипломатически, официални или служебни паспорти влизане на територията на държавите членки, без първо да се консултират с подходящите национални органи. Това важи също така и за лицата, които са регистрирани в ШИС като лица, на които не се разрешава влизане.

4.4. Документите, издадени от международните организации за целите, посочени в точка 4.1, са по-специално следните:

— *laissez-passer* на Организацията на обединените нации, издаден на служители на ООН и прилежащите агенции съгласно Конвенцията за привилегии и имунитети на специализирани агенции, приета от Общото събрание на ООН на 21 ноември 1947 г. в Ню Йорк,

— *laissez-passer* на Европейския съюз (ЕС),

— *laissez-passer* на Европейската общност за атомна енергия,

— удостоверение за легитимност, издадено от генералния секретар на Съвета на Европа,

— документи, издадени съгласно член III, параграф 2 от Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните войски (военни карти за самоличност, придружени от заповед за пътуване, пътни документи или индивидуална, или колективна заповед за придвижване), както и документи, издадени в рамките на Партньорство за мир.

5. **Презгранични работници**

5.1. Процедурите за проверки на презгранични работници се уреждат с общите правила за граничен контрол, по-специално членове 8 и 14.

▼B

5.2. Чрез дерогация от член 8 презграничните работници, които са добре познати на граничните служители благодарение на честото им преминаване на границата на един и същ гранично-пропускателен пункт и за които първоначална проверка не е разкрила, че са лица, регистрирани в ШИС или национална база данни като лица, на които не се разрешава влизане, подлежат само на проверки на случаен принцип за наличие на валиден документ, който им разрешава да преминат границата, и за изпълнение на изискванията за влизане. Цялостни проверки на тези лица се извършват от време на време, без предупреждение и на различни интервали от време.

5.3. Разпоредбите на точка 5.2 могат да се прилагат и за други категории лица, които редовно преминават границата.

▼M5

6. **Ненавършили пълнолетие лица**

6.1. Граничните служители обръщат специално внимание на ненавършилите пълнолетие лица, независимо дали пътуват със или без придружители. Ненавършилите пълнолетие лица, които преминават външна граница, подлежат на същите проверки при влизане и излизане, както и пълнолетните лица, съгласно предвиденото в настоящия регламент.

6.2. В случай на ненавършили пълнолетие лица с придружител граничните служители проверяват дали лицата, придружаващи ненавършилото пълнолетие лице, имат родителски права или са законни настойници, особено когато ненавършили пълнолетие се придружават само от едно пълнолетно лице и съществуват сериозни основания да се предполага, че те може да са били незаконно отстранени от попечителството на лицата, които законно упражняват родителски права над тях и ли са техни законни настойници. В последния случай граничните служители извършват допълнително разследване за установяване на всякаква непоследователност или противоречия в предоставената информация.

6.3. В случай на ненавършили пълнолетие лица, които пътуват без придружител, граничните служители гарантират чрез обстойна проверка на документите за пътуване и подкрепящите документи, че ненавършилото пълнолетие лице не напуска територията против волята на лицата, които имат родителски права над него или е негов законен настойник.

6.4. Държавите членки определят национални звена за контакт за провеждането на консултации във връзка с ненавършили пълнолетие лица и уведомяват Комисията за тях. Комисията предоставя на държавите членки списък на тези национални звена за контакт.

6.5. В случай на съмнение, свързано с някое от обстоятелствата, посочени в точки 6.1, 6.2 и 6.3, граничните служители използват списъка на националните звена за контакт за провеждането на консултации във връзка с ненавършили пълнолетие лица.

6.6. Държавите членки гарантират, че граничните служители, които проверяват биометрични данни на деца или ги използват за установяване на самоличността на дете, са специално обучени да го правят по подходящ и адаптиран към потребностите на детето начин, и при пълно зачитане на висшия интерес на детето и гаранциите, предвидени в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето. Когато детето е придружено от родител или законен настойник, посоченото лице го придружава при проверката на биометричните данни или използването им за установяване на самоличността. Не се използва сила. Държавите членки гарантират, когато е необходимо, че инфраструктурата на граничните контролно-пропускателни пунктове е пригодена за използването на биометрични данни на деца.

▼B

7. **Спасителни служби, полиция, пожарни екипи и гранични служители**

Правилата за влизане и излизане на членовете на спасителни служби, полицията, пожарните екипи, които действат в извънредни ситуации, както и на граничните служители, преминаващи границата при изпълнение на професионалните си задачи, се определят от националното право. Държавите членки могат да сключват двустранни споразумения с трети страни относно влизането и излизането на такива категории лица. В тези правила и двустранни споразумения могат да се предвидят дерогации от членове 5, 6 и 8.

8. **Офшорни работници**

Чрез дерогация от членове 5 и 8 не подлежат на системни проверки офшорните работници, които редовно се връщат на територията на държавите членки по море или въздух, без да са били на територията на трета страна.

Въпреки това при определяне на честотата на извършваните проверки се взема предвид оценката на рисковете от нелегална имиграция, по-специално когато бреговата зона на трета страна се намира в непосредствена близост до разположен в морето обект.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Име на държавата

Знак на държавата ..... (име на службата)

_____

_____ (1)

ОДОБРЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВАТА ПО ОТНОШЕНИЕ СПАЗВАНЕТО НА УСЛОВИЯТА ЗА ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ НА КРАТКОСРОЧЕН ПРЕСТОЙ В СЛУЧАИ, КОГАТО ПЪТНИЯТ ДОКУМЕНТ НЕ НОСИ ПЕЧАТ ЗА ВЛИЗАНЕ ИЛИ ИЗЛИЗАНЕ

На _____ (Ден), в _____ часа, на _____(място)

Нис, долуподписаният орган _____ Задържахме:

фамития _____Пично име _____

Рождена дата _____ Месторожление _____Пол _____

Националност _____Пребиваваш във _____

Пътен документ_____ номер_____

Издаден във _____ на_____

Номер на визата_____ (ако е приложимо), издадена от_____

За срок от _____дни въз основа на следните основания: _____

Като взеха предвид цоказателствата, свързани с продължитепностга на неговия/нейния пресгой на територията на държавите членки, които той/тя представи, се приема, че той/тя е влязъл/а на или напуснал/а територията на държавата членка_____на _____(ден) в _____(час) на _____ гранично-пропускателен пункт

Данни за контакт на подписалия орган:

Тел.: _____

факс: _____

Ел. поща: _____

Засегнатото лицс получава копие от настоящия документ.

Засегнато пице	Служител, отговорен за проверките + печат

(1) Не се изисква зиак за Норвегия и Ислаидкя.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Отменяният регламент и списък на неговите последователни изменения

Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1)	
Регламент (ЕО) № 296/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 97, 9.4.2008 г., стр. 60)	
Регламент (ЕО) № 81/2009 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 35, 4.2.2009 г., стр. 56)	
Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1)	Единствено член 55
Регламент (ЕС) № 265/2010 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 85, 31.3.2010 г., стр. 1)	Единствено член 2
Точка 9 от приложение V към Акта за присъединяване от 2011 г.	
Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 1)	Единствено член 1
Регламент (ЕС) № 1051/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 1)	

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ X

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 562/2006	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 2, точки 1 — 8	Член 2, точки 1 — 8
Член 2, точка 8, буква а)	Член 2, точка 9
Член 2, точка 9	Член 2, точка 10
Член 2, точка 10	Член 2, точка 11
Член 2, точка 11	Член 2, точка 12
Член 2, точка 12	Член 2, точка 13
Член 2, точка 13	Член 2, точка 14
Член 2, точка 14	Член 2, точка 15
Член 2, точка 15	Член 2, точка 16
Член 2, точка 16	Член 2, точка 17
Член 2, точка 17	Член 2, точка 18
Член 2, точка 18	Член 2, точка 19
Член 2, точка 18, буква а)	Член 2, точка 20
Член 2, точка 19	Член 2, точка 21
Член 3	Член 3
Член 3а	Член 4
Член 4	Член 5
Член 5, параграф 1	Член 6, параграф 1
Член 5, параграф 1, буква а)	Член 6, параграф 2
Член 5, параграф 2	Член 6, параграф 3
Член 5, параграф 3	Член 6, параграф 4
Член 5, параграф 4	Член 6, параграф 5
Член 6	Член 7
Член 7, параграфи 1 и 2	Член 8, параграфи 1 и 2
Член 7, параграф 3, буква а)	Член 8, параграф 3, буква а)

▼B

Регламент (ЕО) № 562/2006	Настоящият регламент
Член 7, параграф 3, буква аа)	Член 8, параграф 3, буква б)
Член 7, параграф 3, буква аб)	Член 8, параграф 3, буква в)
Член 7, параграф 3, буква ав)	Член 8, параграф 3, буква г)
Член 7, параграф 3, буква аг)	Член 8, параграф 3, буква д)
Член 7, параграф 3, буква ад)	Член 8, параграф 3, буква е)
Член 7, параграф 3, буква б)	Член 8, параграф 3, буква ж)
Член 7, параграф 3, буква в)	Член 8, параграф 3, буква з)
Член 7, параграф 3, буква г)	Член 8, параграф 3, буква и)
Член 8	Член 9
Член 9, параграф 1	Член 10, параграф 1
Член 9, параграф 2, първа алинея, буква а)	Член 10, параграф 2, първа и втора алинея
Член 9, параграф 2, първа алинея, буква б)	Член 10, параграф 2, трета алинея
Член 9, параграф 2, втора алинея	Член 10, параграф 2, четвърта алинея
Член 9, параграф 2, трета алинея	Член 10, параграф 2, пета алинея
Член 9, параграфи 3 и 4	Член 10, параграфи 3 и 4
Член 10, параграфи 1 — 5	Член 11, параграфи 1 — 5
Член 10, параграф 6	—
Член 11	Член 12
Член 12	Член 13
Член 13	Член 14
Член 14	Член 15
Член 15	Член 16
Член 16	Член 17
Член 17	Член 18
Член 18	Член 19
Член 19	Член 20
Член 19а (глава IV)	—
Член 19а (глава IVа)	Член 21

▼B

Регламент (ЕО) № 562/2006	Настоящият регламент
Член 20	Член 22
Член 21	Член 23
Член 22	Член 24
Член 23	Член 25
Член 23a	Член 26
Член 24	Член 27
Член 25	Член 28
Член 26	Член 29
Член 26a	Член 30
Член 27	Член 31
Член 28	Член 32
Член 29	Член 33
Член 30	Член 34
Член 31	Член 35
Член 32	Член 36
Член 33	Член 37
Член 33a	Член 38
Член 34	Член 39
Член 35	Член 40
Член 36	Член 41
Член 37	Член 42
Член 37a	Член 43
Член 38	—
Член 39	Член 44
Член 40	Член 45
Приложения I — VIII	Приложения I — VIII
—	Приложение IX
—	Приложение X

▼M6

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

Наложителни пътувания

ЧАСТ А

Категории лица, посочени в член 21а, параграф 4:

1. здравни специалисти, научни работници в областта на здравеопазването и специалисти в областта на грижите за възрастни хора;

2. гранични работници;

3. транспортни работници;

4. дипломати, служители на международни организации и лица, поканени от международни организации, чието физическо присъствие е необходимо за добрата работа на тези организации, военнослужещи и хуманитарни работници, и служители в областта на гражданската защита при изпълнение на техните функции;

5. транзитно преминаващи пътници;

6. пътници, които пътуват по наложителни семейни причини;

7. морски лица;

8. лица, нуждаещи се от международна закрила, или които е необходимо да влязат по други хуманитарни причини.

ЧАСТ Б

Категории лица, посочени в член 21а, параграф 5:

1. деца в ранна детска възраст, получаващи образование и грижи, и ученици, обучаващи се в съседна държава, и придружаващите ги отговорни за децата лица, които преминават границата във връзка с получаване на образование, както и студенти или лица, пътуващи с образователна цел;

2. сезонни работници, включително работещи в хранително-вкусовата промишленост;

3. лица, пътуващи по наложителни причини, свързани с грижи за животните, или поради мерки, необходими за селското и горското стопанство в отделни случаи;

4. висококвалифицирани лица, ключов персонал и научни работници, чиято заетост е необходима от икономическа и социална гледна точка и от гледна точка на сигурността и чиято работа не може да бъде отложена или извършвана в чужбина;

5. персонал на публичните органи в областта на отбраната, обществения ред, общественото здраве и националната сигурност, тоест служители на полицията, граничната охрана, имиграционните служби, обществените здравни служби, службите за гражданска защита и др., или представители на правоохранителните органи, ако пътуването е свързано с изпълнението на служебните им задължения, включително персонал, отговарящ за експлоатацията и поддръжката на критична инфраструктура;

6. рибари и лица, работещи или предоставящи услуги на кораби или офшорни платформи за добив на нефт и газ, въз основа на трудово правоотношение, различно от трудов договор за наемане на работа на моряк;

7. лица, влизащи в държавата членка с цел получаване на основни медицински услуги, включително пътници в превозни средства за спешна помощ;

8. съпрузи (сключили брак, граждански партньори, съжителстващи партньори) и деца на пътуващ по наложителни причини, включително граждани на трети страни, пътуващи с цел събиране на семейството;

▼**M6**

9. граждани на трети страни, които пътуват, за да се явят по призовка на съдебен орган;

10. лица, които притежават международна журналистическа карта, издадена от Международната федерация на журналистите;

11. нуждаещи се от грижи лица, пътуващи към лицата, полагащи грижи за тях.

▼**M6**

ПРИЛОЖЕНИЕ XII

ЧАСТ А

Процедура за прехвърляне на лица, задържани във вътрешни гранични зони

1. Решенията за прехвърляне съгласно член 23а, параграф 2 се постановяват чрез стандартния формуляр, съдържащ се в част Б от настоящото приложение, който се попълва от компетентния национален орган. Тези решения влизат в сила незабавно.

2. Попълненият стандартен формуляр се връчва на засегнатия гражданин на трета страна, който потвърждава получаването на решението за прехвърляне, като подписва формуляра, и получава копие от подписания формуляр.

   Когато гражданинът на трета страна откаже да подпише стандартния формуляр, компетентният орган вписва този отказ във формуляра в полето „забележки“.

3. Националните органи, постановили решението за прехвърляне, вписват данните в стандартния формуляр, съдържащ се в част Б от настоящото приложение.

4. Националните органи, постановили решение за прехвърляне, уведомяват ежегодно Комисията за броя на лицата, прехвърлени в други държави членки, като посочват държавата(ите) членка(и), в която(ито) са прехвърлени лицата, основанията за заключението, че тези лица нямат право на престой в държавата членка, и ако е известно, гражданството на задържаните граждани на трети страни.

5. Гражданите на трети страни, задържани в граничните зони и прехвърлени по тази процедура, имат право на обжалване. Обжалването на решението за прехвърляне се извършва в съответствие с националното право. На гражданите на трети страни се осигуряват ефективни правни средства за защита в съответствие с член 47 от Хартата. На гражданите на трети страни също така се посочват — писмено и на език, който те разбират или за който има достатъчно основания да се предполага, че разбират — лицата за контакт, които могат да предоставят информация за представители, компетентни да действат от името на граждани на трети страни в съответствие с националното право. Обжалването няма суспензивен ефект.

6. Компетентните национални органи гарантират, че гражданинът на трета страна, по отношение на когото е постановено решение за прехвърляне, се прехвърля в рамките на двустранното сътрудничество, посочено в член 23а, параграф 1, буква а), на компетентните органи на приемащата държава членка. Прехвърлянето се извършва незабавно и най-късно до 24 часа. След това процедурата по прехвърляне не може да се проведе и се прилагат съответните разпоредби на Директива 2008/115/ЕО, когато е целесъобразно. Компетентните национални органи на приемащата държава членка си сътрудничат с компетентните национални органи на прехвърлящата държава членка за тази цел.

▼M6

ЧАСТ Б

Стандартен формуляр за прехвърляне на лица, задържани във вътрешни гранични зони

Име на държавата

Знак на държавата (име на службата)

_____

_____

ПРОЦЕДУРА ЗА ПРЕХВЪРЛЯНЕ ВЪВ ВЪТРЕШНИ ГРАНИЧНИ ЗОНИ

На (ден) _____ в _____ часа на _____ (място — посочете вида на вътрешната граница в близост или друга относима информация, свързана със задържането в съответствие с член 23а от Кодекса на шенгенските граници)_____

Ние, долуподписаните _____ задържахме:

Лични данни (при условие че има такива)

Фамилно име _____ Собствено име _____

Дата на раждане _____ Място на раждане _____ Пол _____

Гражданство _____ Пребиваващ/а в _____

Вид на документа за самоличност _____ и номер _____

Издаден в _____ на _____

Номер на виза, ако има _____ вид _____, издадена от _____

Валидна от _____ до _____

За срок от _____ дни: _____

Лицето идва от _____ с _____ (обозначава се използваното превозно средство, напр. номер на полет), като с настоящото се уведомява, че ще бъде прехвърлено в _____ съгласно член 23а от Кодекса на шенгенските граници:

Основания, поради които лицето няма право на престой в държавата членка:

Забележки

□ Засегнатото лице отказа да подпише формуляра.

Засегнато лице _____Отговорни органи_____

Засегнатото лице може да обжалва прехвърлянето в съответствие с националното право. Засегнатото лице получава копие от настоящия документ (всяка държава трябва да посочи съответното национално право и процедурата, свързана с правото на обжалване, както и лицата за контакт, които могат да предоставят информация за представители, компетентни да действат от името на граждани на трети страни).